

Ahti

Rauman Purjehdusseura ry
— 145 vuotta —

Juhlajulkaisu 2024
n:o 20

JÄSENET & VENEET 31.12.2023

Seuran jäsenet

kunniajäseniä 6 (+1)
vapaajäseniä 72 (+1)
seniorijäseniä 433 (-12)
puolisojäseniä 119 (-2)
nuorisojäseniä
(19–25-vuotiaita) 43 (-5)
juniorijäseniä 65 (+9)
yhteensä 738 (-8)

Seuraan kuuluvat veneet:

köliveneitä 167 (+1)
moottoriveneitä 85 (+6)
kevytveneitä 23 (0)
yhteensä 275 (+7)

Suluissa on vertailu
edelliseen vuoteen.

RPS kuuluu Suomen Purjehdus ja Veneily ry:een.

Päätoimittaja: Johanna Innola
Toimitus: Johtokunta
Taitto: Kati Vuorela
Kuvat: Jäsenistö
ellei toisin mainita

Kannen kuva: H-veneiden MM,
Peter Brøgger. Lisätietoja s. 22.

SISÄLLYS

3 KOMMODORIN MIETTEITÄ

4 TOIMIKUNNAT

Tutustu seuramme toimintaan ja toimikuntiin.

6-11 JÄSENINFO

Tiivis tietopaketti seuramme säännöistä, käytännöistä ja maksuista, sekä lisätietoa jäsenistön käytössä olevista tiloista ja palveluista.

12 VIISITOISTA VUOTTA SEURATOIMINNAN AITIOPAIKALLA

Viime vuonna kunniajäseneksi kutsuttu Esa Laine
kertoo antoisista vuosistaan seuramme johtokunnassa.

16 PURJEHTIJAKURSSILTA OPPEJA VESILLE

Miten päästä alkuun, kun kipinä purjehdukseen on syttynyt?
Lue Marjut ja Joni Enqvistin kokemukset RPS:n purjehtijakurssista.

17 GOTLAND RUNT 2023

Jesse Kylänpään kokemuksia yhdestä Itämeren
suurimmista avovesipurjehduskilpailuista.

22 H-VENEIDEN MM 2023 ITALIASSA

FIN 946 Vingan kisamatka Italian Lago Di Gardaan.

26 ÄIJÄNKARIN MAJA NOUSI UUTEEN KUKOISTUKSEEN

Seuran saaritukikohta valmistui kesällä 2023
- tutustu majan palveluihin!

30 JUNIORIPURJEHDUSTA RAUMAN PURJEHDUSSEURALLA

Tutustu seuran aktiiviseen junioritoimintaan.

32 PACIFIC SAILING

Kun kutsu käy, miehistö on valmiina! Ilkka Saarikon
seikkailu Panamasta Swan 651:llä Havaijille.

38 RAUMA PANOSTAA NYT MERELLISYYTEEN

Rakas kotikaupunkimme suuntaa katseensa merelle
- lue lisää kaupungin suunnitelmista.

40 OCEAN GLOBE RACE – KILPAPURJEHDUS MAAPALLON YMPÄRI

Mauri DeMeulder palasi huhtikuun lopulla 29 106 meripeninkulman
purjehdukseltaan s/y Galianalla. Mitä kaikkea matkan varrelle mahtuikaan?

46 TAPAHTUMIA 2023

Viime vuonna seurassamme järjestettiin monenlaista toimintaa
- katso kuvat tapahtumista.

54 JOHTOKUNNAN UUDET JÄSENET

Uusi vuosi toi myös johtokuntaan uusia jäseniä: tutustu Toniin ja Katiin!

55 KOTISATAMAN SÄÄNNÖT

56 RAUMA SEA RACE 2024

PÄÄKIRJOITUS

Vuodet eivät totisesti ole veljiä keskenään. Sosiaalinen media muistutti äskettäin yhdeksän vuoden takaisesta maaliskuun puolivälin päivästä, jota koskevassa Vaikkusten suunnasta otetussa kuvassa sininen vesi kimalteli avoimena Kuuskarin edessä. Lämpötila lähenteli 20 astetta ja terassikauden avaamisen tuona päivänä esti vain se, ettei terasseja ollut kukaan vielä älynnyt avata.

Nyt maaliskuun puolivälissä Kuuskarissa jäät olivat vielä tuhdissa kunnossa. Jäätä lieenee ollut noin 40 sentin vahvuudelta, sillä jääkairan kierreosa upposi lähes kokonaan jäähän ennen kuin sula vesi tuli vastaan. Keväällä 2024 saadaan siis odotella veneilykelejä tavanomaista pidempään, mutta tämän julkaisun kolahtaessa postilaatikoon ollaan varmaan jo totisissa venepuuhiissa, todennäköisesti vesillä.

Alkanut veneilykausi 2024 on samalla Rauman Purjehdusseuran 145. toimintavuosi. Lehväs lipussamme kertoo seuran historiallisesta merkityksestä. Pursilippu on kansallislipun veroinen Suomen lippu ja sitä voi käyttää sekä Suomessa että ulkomailla. Lipun käyttö on sallittua seuran rekisterissä olevalle ja vuosittain katsastetulle veneelle. Se kertoo veneilijän seurataustan lisäksi sen, että veneestä pidetään hyvää huolta ja sen merikelpoisuus varmistetaan katsastamalla.

Rauma Sea Race palaa suomalaiseen kilpailukalenteriin. Kyseessä on kisa, joka vaatii osallistujilta erityisiä veneilytaitoja. Tapio Lehtinen totesi hiljattain käydyssä Teams-keskustelussa Punta del Estestä, että kisa pitäisi ehdottomasti saada osaksi säännöllistä kisaohjelmaa ja että ajoitus kesän ja syksyn taitekohdassa on erinomainen. Lehtisen venekunta on ilmoittautunut kisaan ensimmäisten joukossa.

Rauman kaupunki on tuonut vahvasti merellisyyden teemaa osaksi kotikaupunkimme imagoa. Tavoite Rauman

kaupungilla ja omalla seurallamme on yhteinen. Viime syksynä saatoimme Tapio Lehtisen venekunnan Ocean Globe -kisaan purjehduksella, joka sai hienosti näkyvyyttä. Hanke oli osoitus Rauman kaupungin, Rauman Purjehdusseuran ja muiden raumalaisten veneilyseurojen kyvystä tuoda yhdessä näkyvyyttä merelliselle Raumalle.

Viime veneilykaudella olemme edelleen panostaneet seuran koulutustoimintaan ja siihen, että saamme tarjottua oppia veneilystä innostuneille. Seurassamme on paljon jäseniä, joiden veneilytaidot ovat maailmanluokkaa. On tärkeää saada vietyä oppia eteenpäin.

Junioritoiminta on yksi seuramme keskeisistä toiminta-alueista. Haluamme tuoda lapsia ja nuoria lajin pariin. Alkaneella veneilykaudella tavoitteenamme on entistään määrätietoisemmin panostaa junioritoimintaan monivuotisen, tavoitteellisen ohjelman avulla. Vakka-Suomen nuorisosäätiön tuki on olennaisen tärkeää junioritoiminnalle – siitä nöyrä kiitos.

Seuramme tukijalka on lopulta se, että peruspalvelumme toimivat ja omaisuus pysyy kunnossa. Telakka, Kuuskarin kotisatama ja paviljonki saunoineen, Äijänkari, tapahtumajärjestelyt ja yleishallinto vaativat valtavasti työtä ja vastuunottoa. Suuri osa jäsenistämme on seurassa nimenomaan näiden palveluiden vuoksi. Kiitän sydämestäni johtokunnan jäseniä, jotka pyyteettömästi ja omaa aikaansa antaen hoitavat ammattitaidolla ja huolella kukin omaa osaansa näistä tehtävistä. Tehtävänne ei ole pelkkää ruusuilla tanssimista.

Lämmin kiitos kaikille vapaaehtoistyötä tekeville, olitpa sitten mukana säännöllisessä toiminnassa tai talkooapuna tarvittaessa. Työpanoksesi on korvaamaton apu seuralle – ilman sitä emme tule toimeen. Rauma Sea Race -järjestelyissä on RPS:n talkootyön seuraava näytön paikka!

Toivotan kaikille antoisaa ja turvallista veneilykautta 2024!

Kommodorinne, Susanna

TOIMIKUNNAT

JOHTOKUNTA

Johtokunnan sähköpostit:
etunimi.sukunimi@raumanpurjehdusseura.fi

Susanna Tevä	Kommodori 040 719 4845
Tero Aromaa	Varakommodori 040 554 4756
Juha Grönlund	Koulutuspäällikkö 040 528 4968
Saara Hurme	RPS naisten edustaja 0400 503 300
Toni Kujansuu	Junioripäällikkö 044 349 4724
Mikko Mäki	Kilpailupäällikkö 050 493 9351
Noora Niemi	Sihteeri 045 183 4060
Onni Renvall	Kuuskarin isäntä 045 164 2222
Juha Rinko	Äijänkarin isäntä 0400 721 359
Timo Tammiala	Telakkamestari 040 523 8754
Kati Vuorela	Rahastonhoitaja

KILPAILULAUTAKUNTA

Mikko Mäki, puheenjohtaja, kilpailupäällikkö
mikko.maki@raumanpurjehdusseura.fi / 050 493 9351

Lassi Koivunen
Sanna Kylänpää
Leevi Lindgren
Iiro Uussaari
Mico Chryssanthou
Hans Pihlajamäki

KUUSKARITOIMIKUNTA

Onni Renvall, puheenjohtaja, Kuuskarin isäntä
onni.renvall(at)raumanpurjehdusseura.fi / 045 164 2222

Saara Hurme (Kuuskarin varaukset)
saara.hurme@raumanpurjehdusseura.fi

Johanna Salonen
Leevi Lindgren
Hans Pihlajamäki
Iiris Rönblad, 046-6422660
Iiro Uussaari
Raii Warén, 0400-593622
William Myatt-Hirvonen
Mico Chryssanthou

KOTISATAMA

Simo Vidlund, satamamestari
satamamestari@raumanpurjehdusseura.fi

ÄIJÄNKARIN ISÄNNÄT

Juha Rinko, puheenjohtaja
juha.rinko@raumanpurjehdusseura.fi / 0400 721 359

Petri Suominen
Jukka Joensuu

RPS:N NAISET

Saara Hurme, puheenjohtaja
saara.hurme@raumanpurjehdusseura.fi

Nina Lindgren
Krista Rinko

TELAKKATOIMIKUNTA

Timo Tammiala, telakkamestari
timo.tammiala@raumanpurjehdusseura.fi / 040 523 8754
Kari Kuusisto, (Kiinteistövästääva ja varalla)
Traktori Ville Haanpää Oy 0500595145

Vuoromestarit:	Jäsenet:
Mika Boström	Petri Fleminch
Markku Halminen	Olli Hyppölä
Jarkko Kalsi	Heikki Koivisto
Tomi Salo	Matti Kokkala
Jarno Lahdenperä	Henri Reivolahti
Jukka Salminen	Simo Vidlund
Atso Tulosmaa	Joni Ylitalo
	Markus Savolainen (varalla)
	Lauri Malmi (varalla)

JUNIORITOIMIKUNTA

Toni Kujansuu, junioripäällikkö
toni.kujansuu@raumanpurjehdusseura.fi / 044 349 4724

Ari Levomäki
Iiro Engren
Leena Kujansuu
Heidi Koskinen
Teemu Luovila

KATSASTUSLAUTAKUNTA

Mika Toivola, puheenjohtaja
katsastus@raumanpurjehdusseura.fi / 040 867 0845
Henri Reivolahti, Sihteeri

Marko Metsävirta
Eetu Kanerva
Tero Aspola
Petri Fleminch
Kari Jokela
Sampsa Kullas
Timo Tammiala

ESKAADERITOIMIKUNTA

Lauri Ämmälä
lauri.ammala@raumanpurjehdusseura.fi

Venevakuutus nyt -30 %

**Pist hevoses hyvin kii, mut paattis
viäl paremmi.**

Ja silloin kun sekään eri riitä, on
syytä olla vakuutus valmiina. Se
turvaa sekä veneesi että varusteesi
ja on voimassa ympäri vuoden.

Kiinnostuitko? Soita **030 600 7000**
tai käy **lahitapiola.fi/vene**

LähiTapiola Länsi-Suomi tarjoaa uusille
venevakuutusasiakkaille 30 %:n alennuksen
ensimmäiseksi vuodeksi. Kampanjatarjous
on voimassa 1.5.–30.6.2024. Tarjous koskee
LähiTapiola Länsi-Suomen uusia ja nykyisiä
asiakkaita.

LÄHITAPIOLA

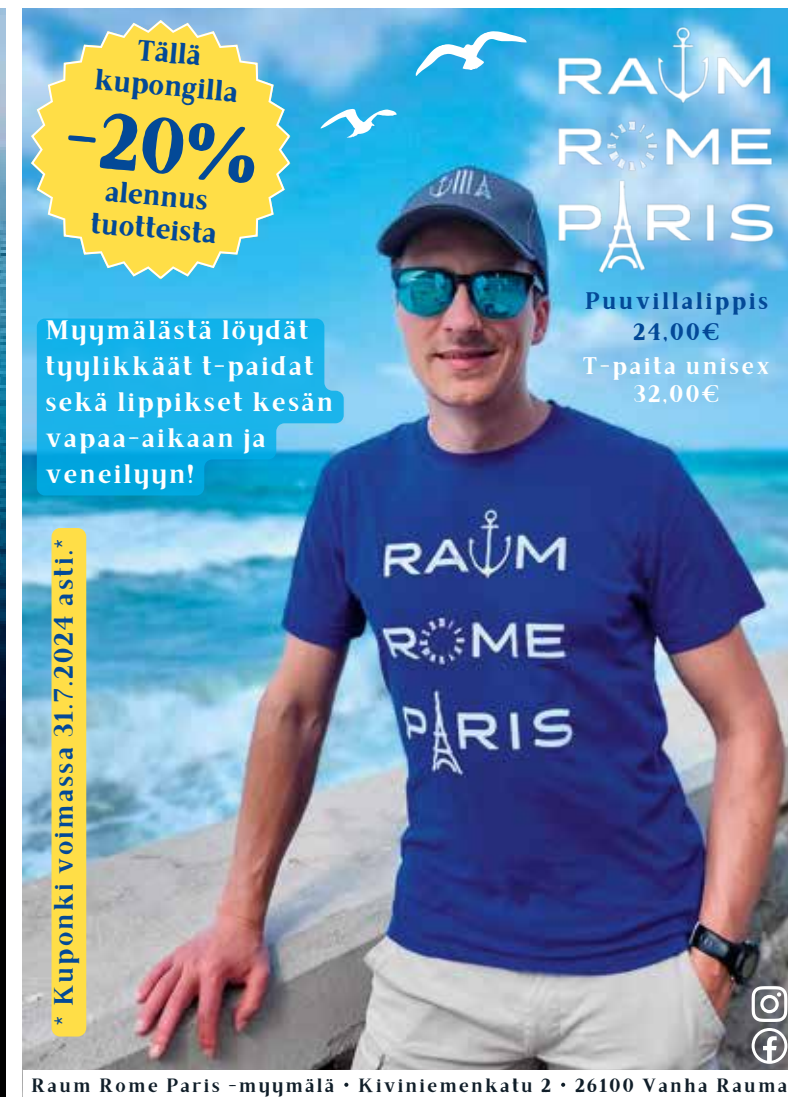

KONGSBERG

For decades, we've
helped a **third of the**
world's fleet become
more sustainable.

Partner with us and unlock a more
sustainable future for your business.
kongsberg.com/maritime

Kongsberg Maritime Protecting People and Planet

Tällä
kupongilla
-20%
alennus
tuotteista

Muymälästä löydät
tyylikkää t-paidat
sekä lippikset kesän
vapaa-aikaan ja
veneilyyn!

**RAUM
ROME
PARIS**

Puuvillalippis
24.00€
T-paita unisex
32.00€

* Kuponki voimassa 31.7.2024 asti.*

Raum Rome Paris -muymälä • Kiviniemenkatu 2 • 26100 Vanha Rauma

Seuran säännöistä ja käytännöistä

VIRALLISET KOKOUKSET

Seuran vuosikokous pidetään keväällä maalis-huhtikuussa, jolloin sääntöjen mukaisesti hyväksytään edellisen kauden tilit ja toiminta. Syyskokous on lokakuussa ja siinä päätetään tulevasta budjetista, toimintasuunnitelmasta, jäsen- ja toimintamaksuista sekä tehdään henkilövalinnat johtokuntaan ja toimikuntiin.

JOHTOKUNTA

Seuran syyskokous valitsee johtokunnan, joka koordinoi seuran toimintaa. Johtokunta kokoontuu kuukausittain heinäkuuta lukuun ottamatta.

JÄSEN- JA VENEREKISTERI

Tiedot ylläpidetään Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n rekisteriohjelma Suulissa, johon jokainen jäsen pääsee kirjautumaan, mikäli jäsentietoihin on liitetty sähköposti-osoite. Jäsen voi itse muuttaa yhteystietojaan ja tarkastella venetietojaan liitto-ID:llä. Muutokset yhteystiedoissa voi ilmoittaa myös seuran nettisivujen lomakkeella kuten myös venetietojen muutokset. Muutokset hoituvat myös ilmoittamalla niistä sihteerille.

JÄSENLUOKAT

Juniorijäsen	alle 18-vuotias jäsen
Nuorisojäsen	18–23-vuotias jäsen
Seniorijäsen	yli 23-vuotias jäsen
Puolisojäsen	puolisojäsenyyttä voi hakea seniorijäsenen puoliso
Vapaaajäsen	vapaaajäsenyyttä voi hakea jäsen, joka täyttää seuraavat ehdot: - RPS:n jäsen vähintään 30 vuoden ajan - Vähintään 65-vuotias

län mukaan tapahtuvat jäsenluokkien muutokset (juniori, nuoriso, seniori) tehdään automaattisesti jäsenrekisteriin. Muiden muutosten suhteen käytännöt ovat:

- Vapaaajäsenyyttä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella RPS:n johtokunnalta. Vapaaajäseniltä peritään jäsenmaksu, joka kattaa edelleen SPV:lle suoritettavan maksun.
- Kahden seniorijäsenen taloudesta voidaan toinen jäsen muuttaa pyynnöstä puolisojäseneksi. Kirjallinen vapaa-uo- toinen hakemus tehdään johtokunnalle.
- Puolisojäsenen erotessa seniorijäsenestä muutetaan puolisojäsenen luokka automaattisesti seniorijäseneksi ilman eri pyyntöä.
- Puolisojäsenen jäädessä leskeksi säilytetään jäsen- luokka entisellään.
- Jäsenluokkien muutokset tulevat voimaan hakemusta

seuraavan kalenterivuoden jäsenmaksun osalta. Takautu- vasti muutoksia ei voi hakea.

Kahden vuoden maksamaton jäsenmaksu tulkitaan eroa- miseksi seurasta ja johtaa jäsenen poistamiseen jäsenre- kisteristä.

SEURAN ANSIOMERKIT

Seuran ansiomerkit ovat pronssinen, hopeinen ja kultainen seuran kiitollisuuden merkki sekä kunniamerkki. Ansio- merkkejä jaetaan aktiivisesta seuratoiminnasta seuran 5- ja 10-vuotisjuhlien yhteydessä. Lisäksi erityisen ansi- oitunutta pitkäaikaista jäsentä voidaan kiittää kunniajase- nnydellä.

TIEDOTUS

RPS:n päätiedotuskanavana toimivat seuran nettisivut osoitteessa www.raumanpurjehdusseura.fi. Sivuilta löytyvät seuran tärkeimmät tapahtumat sekä toimihenkilöiden nimet ja yhteystiedot.

Seuralla on myös sähköpostituslista, jolle voit ilmoit- taa sähköpostiosoitteesi seuran nettisivuilta löytyvällä lomakkeella, ellet ole sitä jo liittymislomakkeella pyytänyt lisäämään. (Seura /Jäsenasiat / Yhteys- ja venetietojen muutokset).

Tapahtumista ja tilaisuuksista ilmoitetaan myös paikalli- sessa printtimediassa (Raumalainen) yhdistysten muistilis- talla. Lehti-ilmoituksissa on seuran logo.

Ahtiainen on seuran vuosittain ilmestyvä tiedotuslehti. Juhlavuosina ilmestyy Ahti-lehti.

Ota myös seurantaan seuran Facebook-kanava

Seuran maksut vuonna 2024

JÄSEN- JA LIITTYMISMAKSUT

Jäsenmaksu	Liittymismaksu	
Juniori	30 €	25 €
Nuoriso	30 €	250 €
Seniori	65 €	600 €
Puoliso	35 €	ei maksua
Vapaaajäsen	13,50 €	

TELAKAN MAKSUT

Nosto/lasku	0–2,9 t	60 €
	3–5,9 t	85 €
	6–12 t	110 €

Oman kuljetuksen tai trailerin käytöstä 10 €:n alennus.

SÄILYTYS

Ulkosäilytys	100 €
Suuli 11 m	200 €
Suuli 13 m	250 €
Suuli 15 m	300 €
Seuran omistamien suulipaikkojen vuokra	400 €
Hälytysmaksu vuokravapauden piirissä olevissa suuleissa	25 €

Ulkosäilytys- ja suulipaikkaan sisältyy sähköä 100 kWh/ vuosi, ylimenevä osuus laskutetaan kulutuksen mukaan.

Rakennustila 1/1	400 €/kk
Rakennustila 1/2	200 €/kk

Kesäkuukausilta kesä-elokuu alennus 50 %. Sähkö laskutetaan kulutuksen mukaan.

VENEMAKSU

Venemaksu	40 €
Venemaksu sisältää katsastuksen. Venemaksut laskute- taan vesillelaskumaksun yhteydessä.	

KOTISATAMAN VUOKRA

Vuokra kaudelta on 85,60 €/paikan leveysmetri.

Seuran myytävät tuotteet

KOTI-VAKKA (Kauppakatu 9, Rauma):

- Veneen perälippu (seuran lippu)
 - 44 x 72 cm
 - 55 x 90 cm
 - 66 x 108 cm
 - 80 x 131 cm
- Veneenomistajan viiri
- Kravatti
- Klubimerkki

RPS NAISET

- Solmioneula
- Kokardi
- Kaulakoru
- Pinssi

Kuuskarin paviljonki

Kuuskarin saari sijaitsee Rauman pohjoispuolella Tuomoniemen takana osoitteessa Kuuskarintie 76. Autolla ajo Kuuskarintielle tapahtuu Tuomoniementien kautta. Merituulentien päässä on vain kevyen liikenteen väylä.

Kuuskariin tultaessa sähköinen portti avautuu jäsenavaimella portin vasemmalla puolella kaiteessa olevasta avainkytkimestä tai isännältä lunastettavalla kauko-ohjaimella. Numerokoodilukko on tarkoitettu vain poikkeustilanteita varten (viranomaiset, huolto, unohtuneet avaimet tms.) ja koodin saa tarvittaessa Kuuskarin isännältä tai johtokunnan jäseniltä. Koodi vaihdetaan satunnaisin aikavälein.

Portti sulkeutuu automaattisesti. Ulos ajettaessa portti aukeaa automaattisesti tai painamalla kaiteessa olevaa vihreää nappia. Lisäohjeita löydät seuran nettisivujen Kuuskari-osiosta.

Jäsenet voivat lunastaa jäsenavaimen porttiin ja saunoihin Koti-Vakasta (Kauppakatu 6, Rauma) henkilöllisyystodistuksen esittämällä. Avaimen hinta on 20 €. Juniorien avaimista kerrotaan myöhemmin Junioritoiminta-osuudessa.

Paviljonkirakennus on tarkoitettu seuran juhlien, kokousten ja kilpailujen järjestämispaikaksi. Lisäksi sitä käyttävät seuran yhteistyökumppanit. Jäsenet voivat vuokrata paviljonkia omien juhliensa viettopaikaksi erillistä korvausta vastaan. Seuran nettisivuilta näkee varaustilanteen ja yhteystiedot. Edellä mainittu jäsenavain ei sovi paviljonkiin.

Kuuskarin saunat ovat kaikkien seuralaisten käytössä. Saunoissa ei ole erillistä varausjärjestelmää, joten saunojat ovat sopineet itselleen ajat tai saunoneet yhtä aikaa. Muistathan kunniottaa vieraiden rauhaa ja yksityisyyttä, jos Kuuskarissa on yksityistilaisuus.

Pienemmässä saunassa on sähkökiuas. Aikakytintä kääntämällä saunasta saa hyvät löylyt n. 30 min. kuluttua. Maximi päälläoloaika on 4 tuntia. **Lämminvesivaraaja on aina päällä, siitä huolimatta säästä vettä, älä lotraa!**

Iso sauna on puulämmitteinen ja vaatii noin tunnin lämmityksen. Poista tuhkat pesästä aina ennen lämmityksen aloittamista. Tuhka-astia sijaitsee ulkona saunarakennuksen päädyssä. Tuhka-astia tyhjennetään rantakivikkoon. Puuvaja sijaitsee jollarannassa ja lukkoon sopii jäsenavain. **Varmista että seuraavalla saunojalla on polttopuita valmiina saunalla.**

Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetilat lähtiessäsi. Jätä kaikki sisäovet auki tuuletuksen parantamiseksi. Varmista ulko-ovien lukitus. Tyhjäät pantilliset muovipullot sekä tölkit voi jättää paviljongin terassilla olevaan astiaan, josta seuramme juniorit hoitavat ne pois. Lasipullot ja roskat

jokainen vie itse paikoitusalueella olevaan keräyspisteeseen.

Rannan junioripukuhuoneet on tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettävaluvana, vaan märät varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myöskään säilytetä henkilökohtaisia tavaroita.

Veneet - Jollarannassa olevat seuran omistamat optimistijollat ja kaksi Laseria ovat seuralaisten käytettävissä. Tarkempia tietoja veneiden käytöstä voi kysyä junioripäälliköltä. Seuran moottoriveneet eivät ole seuralaisten yleisessä käytössä ja tästäkin saa lisätietoa junioripäälliköltä. Seuran jäsenten kevytveneille osoitetaan paikat parkki-paikan laidalta nurmialueilta. Rannan suuleissa säilytetään vain erikseen sovittaessa tavaroita, pääpaino on seuran oman kaluston säilyttämisessä.

Nosturia käytetään pienten veneiden nostoon ja laskuun. Nosturin käyttö on sallittua vain siihen perehdytyille käyttäjille. Perehdytystä voi tiedustella juniori- ja kilpailuotimikuntien jäseniltä. Nosturilaituriin ei saa kiinnittyä. Tyhjä trailerit on siirrettävä välittömästi pois nosturilta parkki-paikalle. Suulissa on apuväline helpottamaan trailerien siirtelyä.

Kuuskarin etelärannalla sijaitsevan **kotisataman** laituripaikat ovat ainoastaan paikan lunastaneiden seuran jäsenten käytössä. Kotisatamasta vastaa satamamestari.

Saaren pohjoispuolen laiturit on tarkoitettu seuralaisten käyttöön kilpailuiden ja muiden tilaisuuksien yhteydessä. Laituripaikkoja ei vuokrata eikä niitä ole tarkoitettu pitkäaikaiseen veneiden säilytykseen. Pitkään pistolaituriin voi kiinnittyä tilapäisesti meren puolelle. Mantereen puoli pidetään tyhjänä kevytvenepurjehdukselle.

Talkoita järjestetään tarpeen mukaan. Ajankohdat ilmoitetaan nettisivuilla, lehti-ilmoituksin tai muilla keinoin. Jos jokin asia on epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä hoitamaan, niin ilmoita asiasta isännälle. Työkaluja ja joitain tarvikkeita löytyy varastosta, lukkoon sopii jäsenavain. **Palauta lainaamasi työkalut omille paikoilleen.**

Telakka

RPS:n telakka sijaitsee II-Petäjäksessä. Telakalla on venenosturi, mastonosturi, venesuulit, ulkosäilytystilat, mastonsäilytys-suuli, vesipiste, pesupaikka, laiturit ja wc sekä maalien, liuottimien, työkalujen ja kaasupullojen säilytyskontti.

Telakka-alueella saa säilyttää vain seuraan rekisteröityjä veneitä.

Telakan portti on sähköinen ja aukeaa Koti-Vakasta

lunastamallasi avaimella tai kauko-ohjaimella, joita saa ostaa Kuuskarin isännältä. Telakalta poistuttaessa autolla portti aukeaa automaattisesti, kauko-ohjaimella tai painamalla mustaa nappia koneiston sivulta.

Keväällä veneiden laskupäivät ovat perjantaisin ja maanantaisin. **Syksyiset nostopäivät** ovat lauantaisin. Varauskirja nostoihin ja laskuihin on telakkatoimiston seinällä olevassa laatikossa. Laskutus suoritetaan varauskirjan merkintöjen mukaan. Mikäli suunniteltuna lasku- tai nostopäivänä ilmoittautuneita veneitä on alle neljä (4), toimenpide siirretään viikolle tai seuraavaan lasku- tai nostopäivään. Erityisesti myöhäiseen syksyyn jääviä nostoja tullaan yhdistämään kulujen hillitsemiseksi.

Telakka toimii talkootyöllä. Nosto- ja laskupäivinä nosturin kuljettaja ja hänen apulaisensa ovat talkoissa sinua varten. Muista ottaa itsellesi veneesi telakointiin-myös kaksi (2) apulaista. Lisäksi on huolehdittava, että telakointivarusteet ovat asianmukaisessa kunnossa.

Paineilmakompressoria, jolla voi täyttää trailerin renkaat, säilytetään mastosuulissa. Suuliin sopii Koti-Vakasta lunastamasi avain.

Mastonosturi on tarkoitettu vain mastojen nostoihin. Suorita rikaus niin, että et turhaan pidä venettäsi rikausnosturin alla. Vie mastosi pois rikausalueelta mahdollisimman nopeasti. Riisu purjeet, irrota puomi ja valmistele maston nosto ennen nosturin alle siirtymistä, sillä syksyllä on helposti ruuhkaa.

Mastosuulissa voit säilyttää mastoa, vaikka sinulla ei olisi suulipaikkaa. Pienet mastot laitetaan ylimmille telineille. Suulissa on taljat mastojen nostoa varten. Laita mastoon nimesi sekä yhteystietosi siirtojen ja vahinkojen varalta.

Telakan laiturit on tarkoitettu vain nostettavien ja laskettavien veneiden käyttöön. Veneet on siirrettävä laiturista ennen seuraavaa telakointipäivää. Nostoallas on pidettävä aina vapaana hätätapausten varalta. Nostoaltaassa ei saa säilyttää veneitä.

Venepaikat ulkoalueella on varattava telakkamestarilta. Veneiden säilytyspukit ym. varusteet on telakoinnin välillä järjestettävä siististi kasoihin. Kaikkiin trailereihin on merkittävä selkeästi omistajan nimi! Sähköä saa käyttää vain sähkötyökalujen käyttöön, ei veneen lämmittämiseen. Jos sinulla on tarve lämmittää venettä, ota yhteys telakkamestariin.

Pienveneille ja niiden trailereille on säilytyspaikka suulien 2 ja 8 takana. Säilytysmaksu on puolet ulkosäilytysmaksusta (tällä hetkellä 50 euroa). Kaikkiin trailereihin on selkeästi merkittävä omistajan nimi!

Pienveneiden pohjanpesu on mahdollista pesupaikalla olevalla painepesurilla. Telakkatoimiston varauslaatikossa on vihko, johon tulee merkitä pesun päivämäärä ja jäsenen nimi, jotta telakkamestari tietää laskuttaa pesumaksun (10 euroa/pesu). Tavoitteena on, että pienveneet eivät käytä eliönestomaalia, vaan pohja pidetään puhtaana pesemällä.

Venesuulit ovat osakkaiden käytössä. Niitä voidaan vuokrata myös eteenpäin seuran jäsenille. Tietoja mahdollisista vapaista tai vuokrattavista suulipaikoista saa ilmoitustaululta tai telakkamestarilta. Samat säännöt pätevät niin suuleissa kuin ulkonakin. Palotarkastuksen jälkeen suulit ja telakka-alue ovat olleet siisteinä, joten pidetään ne siisteinä jatkossakin!

Roskat on vietävä roskalaatikkoon.

Jätteet tulee kierrättää. Ongelmajätteet tulee toimittaa Hevossuon jäteasemalle. Telakan jäteastia on tarkoitettu vain sellaiselle kaatopaikkajätteelle, jota ei voida kierrättää. Veneiden eliönestomaali on ongelmajätettä, joka on poistettaessa kerättävä talteen. Huolehdiathan osaltasi, ettei telakalla tarvita kalliita maaperän puhdistusoperaatioita!

Pohjan puhdistus on nyt mahdollista suorittaa isoon painepesuriin liitettävällä vesi- /hiekkapesulaitteella jäte-lavan meren puoleisella hiekka-alueella. Telakkamestari jakaa laitteen käyttövuorot ja laskuttaa vedestä sekä laitteen käytöstä. Hiekan jokainen hankkii itse. Kaikki hiekka sekä eliönestomaali tulee kerätä talteen ja toimittaa Hevossuolle. Heinäkuun lopulla tullaan jälleen järjestämään pohjanpesutilaisuus, jolloin on mahdollisuus pestä niiden veneiden pohjat, joissa ei ole eliönestomaalia. Tavoitteena on tässäkin vähentää mereen päätyvää myrkyllistä ainesta.

Ilmoitustaululla on ajankohtaista asiaa telakan toiminnasta. Taululle voi myös laittaa ilmoituksia myytävistä veneilytarvikkeista sekä suuli- tai kotisatamapaikan myynnistä tai vuokrauksesta.

Jos havaitset jossain laitteessa tai kohteessa vikaa ja vaaran riskin, keskeytä työ/toiminta heti ja ilmoita asiasta viipymättä telakkamestarille!

Mikäli veneen omistajalla on seuran maksuja hoitamatta, venettä ei nosteta tai lasketa.

VENEIDEN KATSASTUS

Suomen Purjehdus ja Veneily ry edellyttää jäsenseurojensa jäsenten veneiltä vuotuista katsastusta. Tämän vaatimuksen taustalla on asetus huvialusten lipuista 18.3.1983/292, jonka mukaan veneilyseuralla on oikeus käyttää virallista veneilyseuran logolla varustettua Suomen

JÄSENINFO

lipuksi vahvistettua lippua. Tämän oikeuden ehtona on, että seura valvoo lipun käyttöä ja veneellä on seuran antama todistus oikeudesta käyttää lippua. Tällainen todistus on venetodistus, jonka voimassaolo edellyttää vuotuista katsastusta.

Katsastusluokkia on neljä: vaativin eli luokka 1 avome-riolosuhteisiin pitkille matkoille tarkoitetuille veneille, luokka 2 meriolosuhteisiin rannikkojen läheisyydessä, luokka 3 saaristo-olosuhteisiin ja sisävesistöihin sekä luokka 4 suo-jaisille vesialueille. Katsastusvaatimukset koskevat sekä veneen rakennetta että varustelua. Suomen purjehdus ja veneily ry:n nettisivuilta löytyy tarkempia tietoja katsastuk-sesta, luokista ja varusteista. Katsastussäännöt päivate-tään vuosittain.

Katsastus on joko viiden vuoden välein suoritettu perus-katsastus tai välivuosina suoritettava vuosikatsastus. Peruskatsastus käsittää sekä runkokatsastuksen että yksityiskohtaisen varustelukatsastuksen. Vuosikatsastuk- sessa todetaan veneen kunnan olevan edellisen peruskatsastuksen tasolla tai vaadittujen korjausten tul- leen hoidetuksi.

Seuran rekisteriin ensimmäistä kertaa tulevalle veneelle suoritetaan aina peruskatsastus riippumatta siitä, onko kyseessä uusi tai käytetty vene tai omistajana uusi tai vanha jäsen. Samoin omistajan vaihtuessa suoritetaan aina peruskatsastus.

Kannustimena katsastukselle on - paitsi sitä seuraava seuran lipun käyttöoikeus ja oikeus kiinnittyä kotisatamaan sekä telakoida vene seuran telakka-alueelle - myös usean vakuutusyhtiön antama katsastusalennus vakuutusmak- suun.

Seuran nettisivuilla ilmoitetaan katsastusajankohdat ja paikka sekä katsastajien nimet yhteystietoineen. Uusi jäsen voi halutessaan ottaa yhteyttä johonkin katsastajaan saadakseen lisätietoa asiasta.

Äijänkari

Saaritukikohta Äijänkari sijaitsee Uudenkaupungin saaris- tossa Kuusiston saaren länsireunalla olevassa niemessä. Matkaa Lyökin vanhalta luotsiasemalta etelään on noin 2 meripeninkulmaa. Venelaiturit ovat niemen itäpuolella ja ne ovat suojaisia kaikilla tuuilla paitsi pohjois-koillisella tuu- lella. Pitkässä rannan suuntaisessa laiturissa on vettä yli 2 metriä ja poijukiinnitys veneille. Kiinteän laiturin edessä vettä on vähemmän. Aallonvaimennuslaiturissa on rannan päässä matalampaa. Laitureissa on tilaa yli kahdellekym- menelle veneelle. Rantauduttaessa on varottava sata- man itäreunalla olevaa matalaa, joka on merkitty kahdella

reimarilla.

Saaren lukkoihin sopii seuran jäsenavain. Sauna- ja satamaohjeet löytyvät rantamökin seinältä. **Äijänkarin isännät** pitävät saaren kunnossa talkoilla yhdessä seu- ran jäsenistön kanssa. Saaren isäntien yhteystiedot ovat nettisivuilla ja mökin seinällä. Jos saaressa on jokin asia epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä korjaamaan, ilmoita asiasta isännille.

Vieraskirja on rannassa olevassa mökissä. Kirjoitathan siihen veneen ja miehistön nimet sekä tietysti muutaman rivin kokemuksistasi saaressa. **Saunan varauskirja** on samassa mökissä. Saunomisaikaa voi varata enimmil- lään yhden tunnin venekuntaa kohden. Ruuhka-aikoina (viikonloppuisin) on hyvä jättää tyhjäksi miesten ja naisten sauna-ajat (19-22). Sauna sekä pesu- ja pukuhuone ovat saunavuorolaisten käytössä varauskirjan mukaisen ajan.

Sauna on saaren länsirannalla. Saunaan tulee sähköpum- pulla merivettä ja kaivosta makeaa vettä. Kaivon vesi on ensin pumpattava ”vesitorniin”, jossa on suodattimet pois- tamassa vedestä epäpuhtauksia. Käytä kiukaalle ja vesi- pataan vain makeaa vettä ruostumisen vähentämiseksi. Polttopuita on saunarakennuksen pohjoispäädyn puuva- jassa tai itärannan puukatoksessa. Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetilat lähtiessäsi. Huolehdi, että seuraavalla saunojalla on vettä vesitornissa ja polttopuita pilkottuna. Saunan vieressä oleva puucee on tarkoitettu ainoastaan saunavuoron varanneen venekunnan käyttöön. Toinen puucee sijaitsee lähellä laitureita ylärinteessä.

Kulkiessasi saaressa käytähän vanhoja polkuja, sillä saaren luonto on hyvin haavoittuvaista.Keväisin on linnuille annettava pesimärauha ja vältettävä liikkumista rannoilla. Naapurin maat katkaisevat purjehdusseuralaisten yhtey- den muuhun saareen. Älä kulje naapurin tontin läpi vaan käytä soutuvenettä siirtymiseen. Seuran soutuvene on kaikkien käytössä. Vie aiot vajaan käytön jälkeen ja vedä vene riittävän ylös maihin.

Saaressa on käytettävissä kaksi **kaasugrilliä ja tiski- katos** sekä vedenkeitin tiskiveden lämmitämiseen. Vesi tiskistokseen tulee vesitornilta letkua pitkin

Seuran lippu nostetaan salkoon saareen saavuttaessa ja lasketaan lähtiessä noudattaen Suomen lipun liputusoh- jeita. Seuran viiri pidetään muina aikoina tangossa purjeh- duskauden ajan.

Puuceetä käytäessä muista laittaa säiliöön turvetta. Omatoiminen kävijä voi myös tyhjentää puuceen jäteas- tian kompostiin. Komposti on saaressa puuceen vieressä. Kompostiin voi viedä kaikki maatuvat jätteet mm. kah- vinpurut ja ruuanloput. Muut **jätteet** jokainen veneilijä vie pois saaresta itse.

Sähköä Äijänkarissa riittää valaistukseen ja veneiden akkulatorien lataukseen laiturilla. Veneen lämmittämiseen sähkö ei riitä.

Muu toiminta

RAUMAN PURJEHDUSSEURAN NAISET

RPS:n naistoimikunta on toiminut aktiivisesti jo 40 vuotta ja tukenut erityisesti junioreita mm. stipendein. Vuosittain naiset ovat järjestäneet erilaisia tapahtumia niin virkistäyty- misen kuin varainhankinnan puitteissa. Toimintaa motivoi mukava yhdessäolo samanhenkisten naisten parissa – tervetuloa mukaan!

JUNIORITOIMINTA

Rauman Purjehdusseuran junioreiden toiminnan pääpaino on kesäkaudessa. Touko-kesäkuussa Kuuskarissa on junioreiden harjoitukset maanantaisin, tiistaisin ja torstai- sin. Maanantaisin harjoitellaan purjehduksen perusteita. Jatkoryhmät toimivat tiistai-iltaisin ja valmentaja on tarvit- taessa ohjaamassa kilparyhmää. Talvella pyritään järjestä- mään erilaista toimintaa. Tietoa näistä saa seuran nettisivuilta sekä junnujen sähköpostilistalta.

RPS:n jollat ovat jäsenten käytettävissä. Luvan purjehduk- sille saa käytyään seuran optikoulun tai purjehduskoulun. Vanhempien läsnäolo omalla ajalla tapahtuvien purjehdus- ten aikana on suotavaa. Omalla ajalla tapahtuvat purjeh- dukset tehdään omalla vastuulla. Moottoriveneet ovat käytettävissä vain erikseen sovittaessa.

Seuran jäsenavain sopii myös juniorisuuleihin. Jos van- hemmat eivät ole jäseniä/avaimenomistajia, avaimen voi lainata juniorivastaavalta noin päivää ennen tarvetta. Omia avaimia juniorit eivät voi lunastaa.

Rannan pukuhuoneet ovat tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettävaluvana vaan märät varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myös- kään säilytetä omia tavaroita.

KILPAILUTOIMINTA

RPS on urheiluseura, joten tärkeänä painopisteenä on purjehduskilpailujen järjestäminen. Kilpaileminen seuran sisäisissä kilpailuissa on oiva tapa kehittää ja kasvattaa omaa purjehdustaitoa sekä -kokemusta.

Juniori- ja kevytvenepurjehtijoille järjestetään valmennusta tarpeen mukaan.

MATKAPURJEHDUS

Seuran yhteisillä eskaadereilla on ollut pieni tauko ja perinnettä on tarkoitus elvyttää. Aiempina vuosina matkat ovat suuntautuneet Ruotsiin, Baltiaan, Saimaalle ja Ahve- nanmaalle. Joinakin vuosina eskaaderin sijaan sovitaan

yhteisiä tapaamispaikkoja. Ota yhteyttä johtokuntaan, mikäli sinulla on halua olla mukana järjestämässä tällaista toimintaa ja esimerkiksi ideoita kohteista tai reiteistä.

KOULUTUSTOIMINTA

RPS järjestää koulutustapahtumia yhdessä eri alojen asiantuntijoiden kanssa. Tarkoituksena on lisätä venei- lytaitoja ja -turvallisuutta. Kurssin aihepiiri voi olla myös rennommin vaikkapa veneruuan parista. Tarkemmat tiedot ilmoitetaan seuran nettisivuilla ja sähköpostilla. Jos olet kiinnostunut järjestämään koulutustoimintaa, ota yhteyttä koulutuspäällikköön.

SEURAN JUHLAT

Talven huipputapahtuma on **Talvseilaus**, jossa jaetaan osa edeltävän purjehduskauden palkinnoista. Usein Tal- vseilauksessa on jokin teema, joka näkyy niin juhlijoiden pukeutumisessa kuin ruokapöydässä.

Helmi-maaliskuussa on **Kuuskarin talvipäivä**, johon kuu- luu erilaista ulkoilullista ohjelmaa lapsille ja aikuisille. Tarjolla on syötävää ja juotavaa erillistä korvausta vastaan.

Purjehduskausi avataan keväällä **lipunnostolla** ja päätetään syksyllä lipunlaskuun Kuuskarin paviljongilla. Lipunnostossa kerrotaan tulevan kauden tapahtumista ja teemoista. **Lipunlaskussa** jaetaan purjehduskauden palkinnot. Juhlallisen tunnelman lisäksi tarjolla on kahvia ja kakkua.

Purjehduskilpailuiden yhteydessä pidetään erilaisia epä- virallisia tapahtumia.

Myös juhlista kerrotaan nettisivuilla ja sähköpostilla.

Veneluettelo

Julkaisemme kevään aikana Rauman Purjehdusseuraan rekisteröityjen veneiden luettelon jäsenistöllemme. Luettelo tullaan jakamaan sähköisessä muodossa sähköpostilla jäsenposti-listalla oleville jäsenille.

Lista julkaistaan veneiden tunnistamiseksi/toteamiseksi esim. seuran tukikohdissa ja lista on vain seuran jäsenten käyttöön. Listan avulla saattaa olla myös helpompi tavoit- ta veneen omistaja tarvittaessa. Jos et halua veneesi tietojen julkaisemista listalla, ilmoitathan siitä pikimmiten: tero.aromaa@raumanpurjehdusseura.fi

Jäsenposti-listalle pääset täyttämällä lomakkeen seuran nettisivujen kautta.

VIISITOISTA *vuotta* seuratoiminnan aitiopaikalla

Minulla oli ilo ja kunnia toimia Rauman Purjehdusseura ry:n johtokunnan jäsenenä yhteensä 15 vuotta. Tuona aikana tapahtui paljon ja kertyi monia muistoja.

Aloitin johtokuntapestini rahastonhoitajana vuonna 2008. Ensimmäisessä johtokunnan kokouksessani päätettiin kommodori Vesa Malmstenin johdolla muun muassa hankkia seuralle starttipistooli sekä valittiin seuran asevas- taaviksi Ari Hytönen ja Pekka Aalto. Minulla ei ole mieliku- vaa eikä pöytäkirjoistakaan löytynyt merkintää henkilöiden vaihtumisesta, joten kyseiset herrat lienevät seuran ase- vastaavia edelleen. Mahtavatko itsekään moista vastuuta muistaa ja tunnistaa? Pöytäkirjassa mainitaan myös, että 606-toimikunta oli tilannut neljä venettä. Niillä veneillä py- ritettiin maineikasta Business Sail Cupia, joka oli vuosien ajan merkittävä tulonlähde mahdollistamassa aktiivista junioritoimintaa.

Seuran taloutta on perinteisesti hoidettu hyvin ja jämp- tisti, joten koin ottavani melkoisen vastuun. Nykyhetkeen verrattuna seuran talous pyöri tuolloin huomattavasti enemmän ”kädessä suuhun”, ja toisinaan vuoden vaih- teen tienoilla ennen jäsenmaksujen tuloutumista kirstu oli melko tyhjä. Kiitollisuudella muistan telakkamestari Markku Passia, joka vuosi toisensa jälkeen suostui lykkäämään telakan odotuslaiturin rakentamista muiden investointien puskiessa edelle. Tämä oli kaikkina näinä vuosina parasta johtokunnan työssä; saimme yhdessä pienet ja joskus vähän suuremmatkin ristiiridat ratkottua rakentavalla kes- kustelulla. Harvassa olivat oman johtokunnan jäsenyyteni aikana ne kerrat, kun kokouksissa päädyttiin äänestä- mään.

Vuoden 2011 syksyllä johtokunta päätti työllistämistuen avulla palkata seurakoordinaattorin. Tehtävään valittiin Markus Savolainen, jolla olikin merkittävä rooli seuran hallinnon kehittämisessä. Markuksen aikanaan siirtyessä muihin haasteisiin, seuraan ei rekrytoitu korvaavaa hen- kilöä, vaan johtokunta päätti pärjätä vapaaehtoisvoimin. Viime vuosina seurala on ollut palkattuja työntekijöitä kesätoissa kiinteistöjen kunnossapidossa, junioriohjaajina ja valmentajina.

Vuoden 2011 alussa tehtäväni vaihtui sihteerin pestiin ja rahastonhoitajana aloitti Susanna Pajala (nyk. Tevä). Hän lähti vakaalla ammattitaidolla ylläpitämään ja kehittämään seuran taloutta sekä siihen liittyviä käytäntöjä. Edellinen sihteerini Liisa-Maija jätti minulle todella hyvän ja selkeän arkiston, jonka avulla oli helppoa lähteä hoitamaan sihtee- rin tointa. Myös seurakoordinaattori Markuksesta oli iso apu monien juoksevien asioiden hoidossa sekä käytän- töjen kehittämisessä. Saimme käyttöön muun muassa

toimivan (ja ilmaisen) sähköpostiratkaisun sekä digitaalisen arkiston.

Seurala on mittava kiinteistöomaisuus ja laaja jäsenistö, joiden myötä tulee myös suuri määrä erilaista asioiden hoi- toa. Jäsenistöltä kuuluu monesti, että johtokunnan jäsenet eivät näy seuran toiminnassa. Tästä huolimatta he teke- vät melkoisen määrän vapaaehtoistyötä yhteisen hyvän eteen. Suuri apu on myös muista aktiivisista jäsenistä, ja on ollut hienoa huomata, miten eri toimikunnat aktiivisella toiminnallaan mahdollistavat niin telakan toiminnan kuin Kuuskarin ja Äijänkarin paikkojen kunnossa pysymisen. Talkootyöllä onkin merkittävä rooli RPS:n toiminnassa.

Telakan suulin nro 14 rakennusprojektin myötä pääsin selvittämään ensin rakentamisen mahdollisuuksia, sitten kaava-asioita ja lopulta rakennuslupaa Rauman kaupungin kanssa. Itse rakennusprojektistakaan ei käänteitä puuttu- nut, kun tekijät ja materiaalit vaihtuivat ”lennosta”. Vaikka selvitimme huolella urakoitsijan taustoja ja pätevyyttä, koitti kesken rakentamisen konkurssi, joka mutkisti asioita. Onneksemme olimme kuitenkin vaatineet vakuudet, ja hyvien kontaktien kautta löysimme myös tahot hoitamaan projektin loppuun.

Samaan ajankohtaan ajoittui myös kotisatamahanke, jossa kaupungin aiemmin omistamat ja ylläpitämät Kuus- karin laiturit uusittiin seuran omaksi satamaksi. Tässä hankkeessa apunamme olivat jo takavuosina tehdyt tarkat pohjan mittaukset sekä seuran jäsenistöstä löytyvä vahva laiturirakentamisen ammattitaito. Lupaprosessi ei ollut kivuton yhden lähiseudun mökkiläisen tekemän valituksen vuoksi, mutta onneksi tähänkin asiaan löytyi asiantunte- vaa apua seuran jäsenistöstä. Lopulta saimme laadittua asianmukaiset vastineet oikeusprosessiin ja rakennusluvan kuntoon.

Kotisatamahankkeen yhteydessä selvittelimme myös septintyhjennysaseman hankkimista aallonvaimennus- ponttoonille. Tämä aiheutti vahvoja mielipiteitä puolesta ja vastaan, mutta lopulta käytännön syyt - kuten viemä- rin puuttuminen - johtivat siihen, ettei tyhjennysasemaa ainakaan vielä Kuuskarissa ole. Epäilimme myös löytyisikö seurasta innokasta henkilöä ”paskavastaavan” virkaan, eli hoitamaan aseman kunnossapitoa. Keskustelua herätti myös se, olisiko asema ollut vain seuran jäsenten käy- tössä vai kaikille veneilijöille tarkoitettu.

Aivan uuteen arvoonsa talkootyö nousi kesällä 2015, jolloin järjestimme 2.4mR -luokan MM-kisat. Edelliset maailmanmestaruuskilpailut RPS oli järjestänyt H-veneille vuonna 1986, joten jouduimme pyytämään seuran konka- reita palauttamaan tuon ajan järjestelyistä asioita mieleen.

Tämän luokan kisojen järjestäminen on valtava ponnis- tus ja pohjatyötä tehtiin jo vuosia aiemmin. Eteenpäin ajavana voimana oli kommodori Tuomas Kaitilan vahva tahtotila järjestää MM-kisat. Oli hienoa nähdä, millaisella innostuksella niin jäsenistö, yhteistyökumppanit kuin koko kaupunki olivat mukana kisahuumassa sekä paikan päällä Kuuskarissa että kaupungilla Parpansalin juhlateltassa. Kyseinen juhlatelttakonsepti sai alkunsa edellisistä RPS:n järjestämisistä MM-kisoista ja jatkui sitten pitkään erilaisissa tapahtumissa, kuten Rauma Bluesissa. Onnistuneista jär- jestelyistä kertoo osaltaan se, että saman vuoden syksyllä RPS palkittiin Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n gaalassa vuoden kansainvälisen kilpailun järjestäjänä.

Tuomas koki MM-kisojen myötä kommodorikautensa tavoitteet saavutetuksi. Syyskokous 2015 valitsi Teemu Luovilan kommodoriksi ja minut varakommodoriksi. RPS:lla ei ole viime aikoina ollut tiukkaan määriteltyjä tehtäviä varakommodorille, joten toimin pestissä jon- kinmoisena yleisbyrokraattina. Hoidin seuran hallintoa jakaen tehtäviä kommodorin ja muun johtokunnan kesken tarpeen mukaan. Muun muassa kotisataman laajennus sujui kohtuullisen vähäisellä taustatyöllä, kun ensimmäisen osan toteutus oli hyvin dokumentoitu ja lupa-asiat olivat jo valmiiksi kunnossa.

RPS on lajiliitto Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n jäsen. SPV tuottaa seuroille muun muassa jäsenrekisterijärjes- telmän, ja pääsin tutustumaan myös liiton toimintaan toi- miessani kouluttajana uudelle Suuli-järjestelmälle. Tämän myötä päädyin SPV:n järjestötoimikunnan jäseneksi, ja toimin nykyään toimikunnan varapuheenjohtajana. Liiton toiminnan kautta olen saanut laajempaa näkökulmaa seuratoimintaan ja myös päässyt pitämään maakuntien veneilyseurojen puolia liiton toiminnassa. Monet eivät tiedä liiton toiminnan merkitystä veneilyn ja veneilijöiden etujen

ja asioiden ajajana sekä taustavaikuttajana yhteiskunnassa. Seuran toimintaan kuuluvat niin koulutustoiminta ja veneily- turvallisuuden edistäminen, lapsi- ja nuorisotyö kuin huippu- kilpapurjehduksen valmennus ja tukitoiminta. Jäsenseuroille liitto tarjoaa tukea ja seurojen jäsenille monia etuja.

RPS:n kehittäminen seurana on ollut minulle tärkeää. Vuonna 2017 järjestimme kehityksillan, jossa ideoimme 40 henkilön voimin ja aiemmin tehdyn jäsenkyselyn pohjalta sitä, millaisessa seurassa jäsenistö tulevaisuudessa haluaa toimia. Emme keksineet mitään mullistavia uudistuksia, mutta illan mittaan saatiin listattua selkeitä kehityskohteita, joista osaa päästiin toteuttamaan jo samalla kaudella. Yksi illan nostoista toteutuu tänä vuonna, kun Rauma Sea Race järjestetään pitkästä aikaa. Telakkatoimikunta on ottanut erittäin vakavasti paloturvallisuusasiat, joista myös illan aikana keskusteltiin. Junioritoiminnan kehittämisestä kirjat- tiin useita ajatuksia, jotka ovat osaltaan auttaneet toiminnan kehittämisessä. Yhtenä esimerkkinä mainittakoon liittyminen SPV:n lasten purjehduskoulu -konseptiin. Jotain on myös jäänyt toteuttamatta, kuten Kuuskarin uusi rantasauna. Vali- tettavasti eskaaderitkaan eivät ole elpyneet siihen tapaan, kuin kehityksillassa ideoitiin.

Teemu Luovila päätti pitäytyä kolmessa kaudessa kom- modorina ja aloitti jo hyvissä ajoin värväyspuheet. Lopulta vuoden 2018 RPS:n syyskokous päätti valita minut kommo- doriksi. Tiesin, että kanssani jatkaa motivoitunut ja pätevä johtokunta, jonka kanssa vakavaraista seuraa oli helppo lähteä luotsaamaan.

Pohtiessani tavoitteita kyseisessä tehtävässä päädyin sii- hen, että tärkeintä on seuran aktiivisen toiminnan ylläpitä- minen siten, että laadukas kilpailutoiminta on mahdollista. Tärkeää on myös, että juniorityö kasvattaa osaavia ja innos- tuneita nuoria lajin pariin. Lisäksi seuran ulkopuolelta oli

Kuva: Mikko Väisänen

monesti tullut kyselyjä, joissa tiedusteltiin purjehduskoulutusta aikuisille. Purjehduskoulu oli nostettu esiin myös taannoisessa kehityksissä.

Valitettavasti maailmaa alkoi kiusata koronapandemia. Jouduimme aivan uudenlaisten haasteiden eteen, kun yrittimme rajoitusten vallitessa pitää toimintaa yllä. Seuramme onni oli, ettei meillä ole sellaista maksullista toimintaa, jonka olisimme joutuneet ajamaan alas, ja näin taloudelliset vaikutukset olivat melko pieniä. Koska purjehtijat ovat muutenkin ulkoilmamihmisiä, pystyimme järjestämään aktiviteetteja ulkosalla. Työstimmepä me myös yhden virtuaalisen lipunnoston.

Aikuisten purjehtijakurssinkin saimme pandemiasta päästyämme toteutettua, ja se järjestetään tänäkin vuonna. Kilpailupääliikkömme Mikko Mäki on tehnyt hartiavoimin työtä kölivenekisojen uuden nousun eteen, ja niinpä Raumalle on syksyllä tulossa mittava määrä veneitä Sea Racen lähtölinjalle. Myös junioritoiminta on voimissaan ja keväisin alkeisryhmä täytty ilman suurempaa markkinointia.

Kiinteistömassa tuli jo mainittua. Siihenkin liittyen on vuosien varrella riittänyt erilaisia haasteita jäätyvistä vesijohdoista reistaileviin portteihin. Onneksi jäsenistöstä löytyy apua monenlaiseen erityisosaamista vaativaan tehtävään sekä hyviä kontakteja ulkopuolisen avun hankkimiseen.

6.6.2021 aamu ei hevin unohdu. Tuolloin vastaanotin puhelun, jossa kerrottiin Äijänkarin majan ja grillikatoksen tuhoutuneen tulipalossa. Tässäkin onnettomuudessa mukana oli myös hyvää tuuria, sillä laiturissa yöpynyt venekunta havahtui aamuyöllä palon ääniin ja hälytti apua paikalle. Pyhämaan VPK saapui nopeasti paikalle ja onnistui rajaamaan palon niin, ettei se päässyt leviämään kuivaan maastoon ja puustoon. Jo saman kesän lopulla aloitimme korvaavan rakentamisen suunnittelun. Arkkitehdin työssä on hyvän suunnittelun kannalta erittäin tärkeää hahmottaa maasto. Harvoin näkee niin tyytyväistä arkkitehtiä kuin Outi Aho oli käydessämme suunnittelukäynnillä Äijänkarissa. Kari Kuusistolla oli mukana mittalaitteet, joilla saimme maaston korkeuserot tarkasti mitattua ja näin suunnittelulle hyvät lähtökohdat. Erinomaiset suunnitelmat edesauttoivat kaavasta hieman poikkeavan rakennuksen luvan saamisessa, ja seuraavana vuonna pääsimmekin jo aloittamaan uuden majan rakentamisen.

Byrokratia on monesti pakollinen osa seuratoimintaa ja johtokunnan jäsenten arkea. Eri rooleissa ja eri hankkeiden tiimoilta olen päässyt asioimaan viranomaisten kanssa. Näinä vuosina olen oppinut paljon niin juridiikasta kuin rakennuslainsäädännöstä ja erilaisista lupaprosesseista sekä niihin liittyvistä valituskäytännöistä. Kun olemme perustelleet asiallisesti oman kantamme ja valmistelleet asiat huolella, aina lopulta löytynyt meitä tyydyttävä ratkaisu ja asiat on saatu maaliin. Osaltaan tämä myös todentaa sitä, että kun asioita hoidetaan hyvin ja keskustellaan eri tahojen kanssa, on RPS arvostettu toimija yhteiskunnassa. Olemme osaltamme vaikuttamassa asioihin ja saamme myös vastakaikua omien tarpeidemme osalta.

Vaikka seura tarjoaa toimintaa ja harrastusmahdollisuuksia lähes kaikilla veneilyn osa-alueilla ja maan kamarallakin, aina ei voida tehdä asioita siten, että jokainen lähes 800 jäsenestä olisi täysin tyytyväinen. Niinpä joistakin asioista on noussut välillä painavaakin keskustelua myös jäsenistön kesken. Suurelta osin asioista on voitu keskustella avoimesti kaikkien kesken ja jonkinlainen konsensus on yleensä saatu aikaan. Avoimuus ja yhteistyö ovat se voima, joka pitää tällaisen seuran toimintakykyisenä ja houkuttelevana myös uusille jäsenille. Tärkeässä roolissa on myös yhteistyö naapuriseurojen ja muiden yhteisöjen kanssa. Rauman kokoisessa kaupungissa harrastajien ei ole syytä kilpailla keskenään kilparatojen ulkopuolella, vaan tehdä yhteistyötä yhteisten tavoitteiden eteen.

Johtokuntavuosina minulla oli kunnia tavata ja tutustua moniin uusiin ihmisiin. Välillä sain nauttia hyvinkin arvovaltaisesta seurasta. Esimerkiksi seuran 140-vuotisjuhlassa pöytäseurueeseeni kuului eduskunnan puhemiehenäkin toiminut Matti Vanhanen. Valitettavasti emme saaneet häntä illan mittaan vakuuttuneeksi purjehduksen yliveraisuudesta, vaan Matti totesi sen hetkisen soutuveneeseen olevan itselleen riittävä vesikulkuneuvo.

Joitain asioita on myös jäänyt mysteeriksi, kuten esimerkiksi Kuuskarin olutkellari, joka mainitaan vuoden 1982 johtokunnan pöytäkirjassa. Yrityksistäni huolimatta en ole koskaan kyseistä kellaria löytänyt. Toinen selvittämätön asia, joka aidosti kiinnostaisi itseäni, on seuran ensimmäisen paviljongin paikka Ruuhiluodossa. Mistään dokumenteista ei ole löytynyt tarkkaa paikkaa, eikä retki paikan päällekkään pari vuotta sitten tuonut lisävaloa asiaan. Vuonna 2021 totesin, että omat tavoitteeni kommodorina olivat täyttyneet, ja aloin keskustella luottoapuni varakommodori Susanna Tevän kanssa hänen halukkuudestaan ryhtyä ehdolle kommodoriksi. Syyskokouksesta muodotui kuitenkin poikkeuksellinen, ja seura sai odottaa ensimmäistä naiskommodoriaan vielä vuoden minun jatkaessa seuran ruorissa vielä yhden vuoden.

Viime vuonna tapahtui vielä yksi odottamaton asia, kun johtokunta ehdotti syyskokoukselle minun kutsumistani Rauman Purjehdusseuran kunniajäseneksi. Kokous hyväksyi ehdotuksen. Johtokuntavuosien aikana olen oppinut arvostamaan kunniajäseniä ja myös kääntymään heidän puoleensa neuvoja tarvitessani. En osaa sanoa kuvailla sitä tunnetta, jota tunnen päästyäni nyt itse osaksi tätä arvovaltaista joukkoa. Haluan sydämeni pohjasta kiittää johtokuntaa ja jäsenistöä tästä kunniasta.

Mitään näistä asioista ei tehdä yksin. Suuret kiitokset kaikille johtokunnan ja toimikuntien jäsenille, joiden kanssa olen saanut tehdä arvokasta työtä seuran eteen. Erittäin suuri kiitos kaikille niille, jotka ovat auttaneet ja tukeneet asioiden hoidossa!

Meillä on hieno aktiivinen seura ja upeat puitteet. Olkaamme ylpeitä tästä yhteisöstä!

Esa Laine

Purjehtijakurssilta oppeja vesille

Siinä missä osalle meistä into purjehdukseen tulee lähes verenperintönä tai syttyy lapsuuden harrastusten myötä, osa kiinnostuu lajista vasta aikuisiällä vailla aikaisempaa kokemusta. Rauman purjehdusseura on halunnut madaltaa lajin kynnystä järjestämällä purjehtijakursseja, joissa perehdytään purjehduksen perustaitoihin sekä teorian että käytännön kautta. Haastattelimme vuoden 2022 kurssille osallistuneita Joni ja Marjut Enqvistiä ja kysyimme fiiliksiä kurssista.

MISTÄ SYTTYI KIPINÄ PURJEHDUKSEEN?

Kesällä 2021 matkaveneestämme hajosi Ukin edustalla moottori. Loppukesä meni päiväretkeillen ja purjehdusta opetellen Jonin siskon miehen, Petteri Hyvärisen, miehistönä Albin Vegalla.

Talvella 2021–2022 moottori laitettiin kuntoon ja ajatus oman purjeveneeseen hankinnasta kypsyi. Sopiva vene löytyi Naantalista, jossa saimme pitää sitä kesän ajan ja harjoitella purjehdusta Naantalin ”turvallisilla”, syvillä ja leveillä vesillä. Heinäkuun lopulla purjehdimme Raumalle.

Veneen hankinnan jälkeen laitoimme jäsenhakemukset Rauman purjehdusseuraan.

VENEILYTAUSTA

Marjut: Olen liikkunut jo lapsena perheen kanssa matkaveneillen Saaristomerellä ja Ahvenanmaalla. Lisäksi minulla oli hiukan myös optarikokemusta.

Joni: Takana on n. 30 vuotta moottoriveneilyä pulpettiveneistä matkaveneeseen.

MIKÄ SAI TEIDÄT OSALLISTUMAAN PURJEHTIJAKURSSILLE?

Näimme lehtijutun vuoden 2022 tutustumispurjehduksesta ja infotilaisuudesta. Sekä info, tutustuminen että itse kurssi osuivat juuri passelisti samaan ajankohtaan oman purjeveneeseen hankinnan kanssa. Olimme keskenämme puhuneet, että molemmat opettelevat purjehduksen jo ihan turvallisuussyistä. Infotilaisuus oli 9.6.2022, purjeveneestä teimme kaupat 10.6.2022 ja tutustumispurjehdus järjestettiin 11.6.2022.

MITÄ ODOTUKSIA TEILLÄ OLI KURSSILLE JA MITEN NIIHIN VASTATTIIN?

Meillä oli ajatus siitä, että saisimme vahvistusta jo itse opittuihin taitoihin sekä varmistettua teemmekö jonkin asian aivan väärin. Samalla halusimme päästä tutustumaan uusiin samanhenkisiin ihmisiin. Kurssi vastasi tosi hyvin odotuksia ja saimme aikaisemmin kesän aikana opittuihin taitoihin syventävää tietoa.

MARJUTIN JA JONIN KURSSIKOKEMUKSET

Teoriaosuus ja koko kurssi etenivät loogisessa järjestyksessä, ja saimme oppeja muun muassa sääennusteiden luvusta, lähtövalmisteluista, pukeutumisesta, eväistä, turvallisuudesta, halsseista, väistämissäännöistä sekä solmuista. Kurssilla oli myös ensiapuosuus. Teoriaa käytiin läpi kahtena arki-iltana ja purjehtimaan päästiin yhtenä arki-iltana sekä lauantaina.

Oma veneemme Feeling 850 oli mukana yhtenä opetusveneenä, jonka lisäksi vesillä olivat Myrskypoikien My, H-Star, H-vene ja Avance 245. Kurssimateriaalina käytettiin kartoja, köysiä ja lautoihin kiinnitettyjä knaapeja solmujen harjoitteluun. Jokainen kurssilainen sai myös Purjehdustaidot-kirjan.

Kurssin mieleenpainuvimpia hetkiä olivat Marjutille My-vene Elmolla purjehtiminen ja sen kanssa erityisesti purjeilla laiturista lähtö sekä takaisin tulo. Joni taas muis-

taa parhaiten viimeisen purjehdusaamupäivän kovan kelin ja broutsausket Ilkka Pullin H-veneellä. Viimeisen purjehduspäivän tauolla sämpylän välissä ollut ampiainen pisti Jonia kieleen ja loppupäivän purjehdukset jäivät meiltä väliin.

Arki-illan purjehduksilla oli todella hieno keli. Samoin oli lauantaina, mutta tuuli nousi päivän aikana ja pienemmät veneet jouduttiin turvallisuussyistä jättämään iltapäivällä laiturin. Osa porukasta pääsi niiden kanssa vesille toisena päivänä. Meidän korvaava purjehduspäivämme oli seuraavalla viikolla koulutuspäällikön Juha Grönlundin kipparimalla H-Starilla. Päivä oli hieno ja tuuli noin viisi metriä pohjoisesta, minkä vuoksi pääsimme Juhan opastuksella nostamaan spinnun ensimmäistä kertaa.

Kurssi tarjosi meille hienon mahdollisuuden päästä tutustumaan purjehdukseen ja erilaisiin veneisiin, ja saimme siitä hyvän alun uudelle harrastukselle. Opittuja taitoja onkin tullut käytettyä, sillä olemme viettäneet paljon aikaa vesillä kurssin jälkeen ja kaikenlaista on tullut vastaan. Läheltä piti -tilanteita ei kuitenkaan ole ollut, sillä kurssin opit ovat auttaneet meitä ennakoimaan. Nyt toivommekin tulevilta kesiltä paljon maileja sekä uusia paikkoja ja reittejä.

Kurssilla oli mukava porukka, rento tunnelma ja kaikki auttoivat toisiaan tarvittaessa. Pääsimme myös tutustumaan uusiin ihmisiin, joita tavatessa on nykyään kiva vaihtaa veneilykuulumisia. Sattumalta samalle kurssille oli ilmoittautunut muutama tuttuakin. Erityisen hienoa oli nähdä sekä kouluttajien että kurssilaisten innostuneisuus!

Suosittelimme purjehtijakurssia ihan kaikille purjehduksesta kiinnostuneille!

Marjut & Joni

Gotland Runt 2023

Gotland Runt on yksi Itämeren suurimmista avomeripurjehduskilpailuista.

KSSS eli Kungliga Svenska Segelsällskapet järjestää sen vuosittain ja lähtö

tapahuu Tukholman keskustasta. Vuoden 2023 kilpailuun oli ilmoittautunut

175 venettä, joista maaliin pääsi lopulta vain 23 venettä.

Olen osallistunut Gotland runt -kilpailuun yhdeksän kertaa gastina ja miettinyt useana vuotena kilpailuun osallistumista kipparina. Syksyllä 2022 keskustelin muutaman purjeh-tijan kanssa osallistumisesta ja melko nopeasti tein pää-töksen, että eikös lähdetä ja kerätä porukka kasaan. Vielä piti kysyä isäukolta vene lainaan kisaa varten. Pitkien neu-vottelujen jälkeen vene heltisikin käyttöön ja alkoi tarvitta-vien kunnostustöiden sekä varustehankintojen suunnittelu. Gotland Runtin nettisivuilla oli hyvin materiaalia tarvittavista turvallisuusvarusteista ja kilpailuun valmistautumisesta. Talven aikana järjestettiin myös muutama videopalaveri, joissa kerrottiin, miten kilpailuun olisi hyvä valmistautua.

Päätimme isäni kanssa, että nyt kun osallistun näin suu-reen kisaan, veneen pohja pitää laittaa kuntoon. Dehlerin pohjaan oli vuosien aikana maalattu useita kerroksia myrk-kymaalaa ja vanhat maalit alkoivat jo lohkeilla pohjasta. Muutaman puhelinsoiton ja selvittelyn jälkeen kävi selväksi, että pohjasta olisi hyvä ensin rapata helposti irtoava maali pois. Jos pohjan haluaisi oikein hyväksi, loput maalit pitäisi hioa topcoattiin asti pois. Aikaa maalin perusteelliseen poistamiseen kului noin 75 tuntia. Pohjan myrkkymaaliksi valikoitui ranskalaisen Nautixin valmistama A4 T.Speed, joka on tutkimusten mukaan ainut kova myrkkymaali. Pohjaan maalattiin ensin neljä kerrosta pohjamaalia, kaksi kerrosta primeria ja sitten vielä kaksi kerrosta myrkkymaa-lia. Pohjaremonttiin meni aikaa yhteensä reilut 100 tuntia ja lopputulosta voi käydä ihastelemissa suulissa 1.

Pohjan pesu

Veneen siirron aloitimme perhemiehistöllä, johon kuului-vat itseni lisäksi Meimi Kylänpää, Maria Seimelä ja Juhani Seimelä. Parin viikon hienon lomapurjehduksen päätteeksi saimme veneen Tukholmaan, jossa teimme viimeistelevät huollot, vanttien kiristykset ja pohjanpesut ennen kisaa.

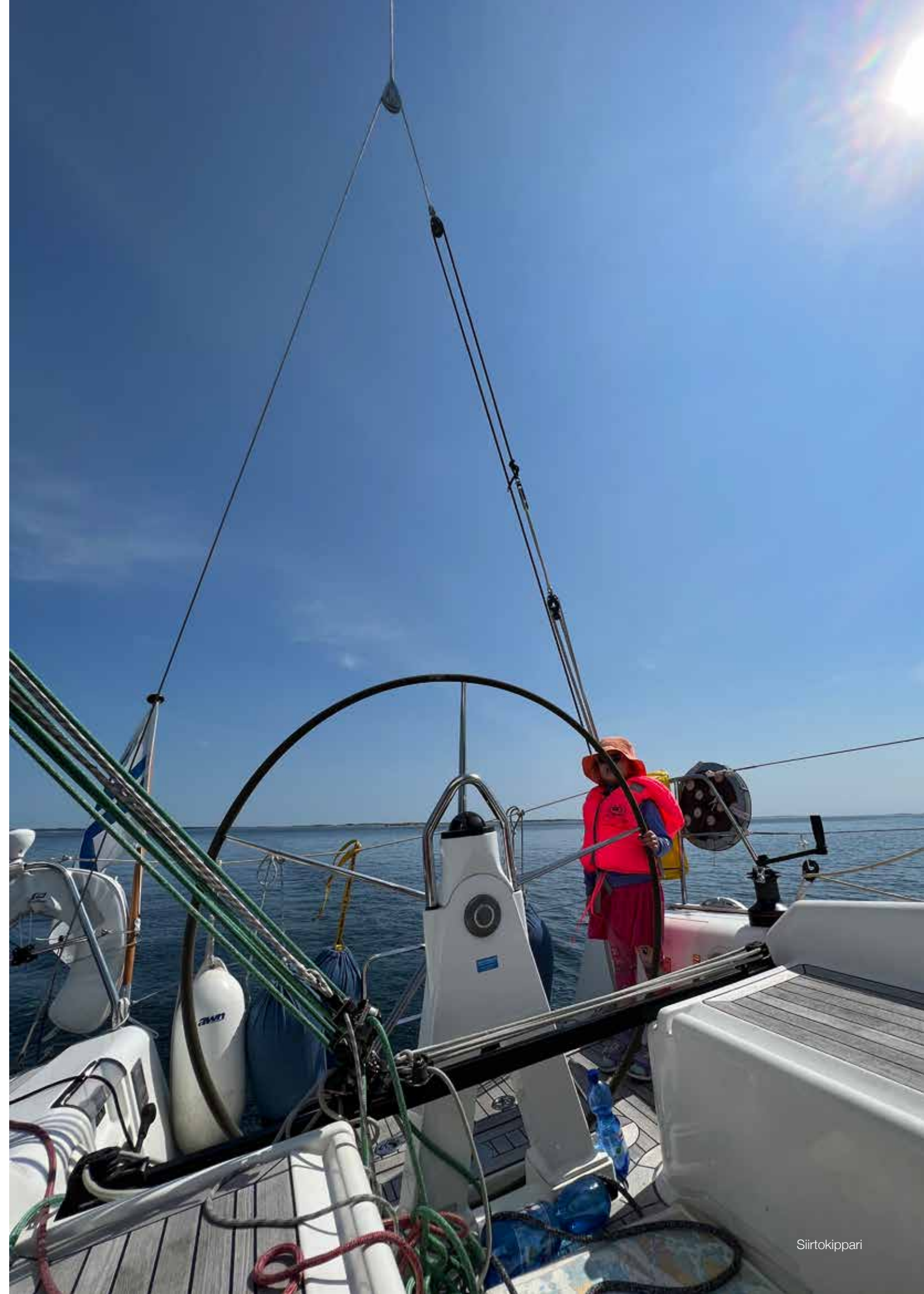
Kisaan sain miehistöksi Aleksii Laakson (TPS), Juhani Sei-melän (RPS), Miikka Seimelän (RPS), Otto Dahlbergin (N) ja Sami Kunialan (RPS). Kilpailun startti oli 2. heinäkuuta ja sääennuste lupasi kisaan melkoisen voimakasta tuulta. Ruuvasimme vantteja vielä kerran kireämmälle ja pää-timme, että lähdemme mukaan kisaan, kun kerran tänne asti olimme tulleet. Lähtö sujui erinomaisesti - otimme luokkamme parhaan lähdön. Pääsimme heti lähdöstä

Startin tunnelmaa

vapaisiin tuuliin ja saimme purjehtia omaa purjehdusta koko saaristopätkän. Erinomaisen lähdön ja hyvän saaris-topurjehduksen päätteeksi nautimme reissun ensimmäiset Jallut, jotka taisivat kyllä jäädä samalla reissun ainoiksi.

Kiersimme Almagrundetin hienosti luokkamme kolman-sina ja latasimme viimeiset sääennusteet tulevalle legille Gotlannin pohjoisosaan. Ennusteet näyttivät reilua 15 m/s tuulta lounaasta, joka kääntyisi etelään aamun aikana. Päätimme kiertää Gotska Sandön länsipuolelta, koska Alman jälkeen pystyimme ajamaan noin 60 asteen tuulikul-malla Gotska Sandön länsipuolelle, ja jos ennuste pitäisi paikkansa, olisi hyvä ajaa vähän pankkiin. Tuulen kään-nyttyä voisimme hyvin kääntää kurssia idemmäs. Alman kiertämisen jälkeen käynnistimme vahtivuorot ja otimme kurssin etelään. Laitoimme tulille ensimmäisen lämpimän

Matkapahoinvointia

ruuan ja herkullinen nakkinuudelihässäkkä valmistuikin vielä kohtuullisessa merenkäynnissä.

Alman jälkeen pienensimme purjeita ja otimme isoon suoraan 2. reivin. Keulaan vaihdoimme 4. foka. Ensimmäisenä kannelle jäivät Otto, Aleksi ja Sami. Vajaan kolmen tunnin unien jälkeen oli aika vaihtaa vahtia ja nopean tilannekatsauksen jälkeen pelissä olimme enää minä, Aleksi ja Sami (noin 50%:sesti). Sovimme, että Aleksi menee lepäämään ja Sami jää kanssani vahtiin ohittamaan Gotska Sandötä sekä suuntaamaan kohti Färötä. Tuuli ei kääntynyt ikinä etelään, vaan pysyi lounaassa. Gotska Sandön jälkeen surffasimme melkoisen brutaalissa noin 100 asteen tuulikulmassa ja 15m/s puhaltavassa tuulessa. Välillä aallot tulivat pahasti suoraan sivusta ja pauskasivat kuskin pois ruorista, mutta pienen keräilyn jälkeen saimme homman taas hanksaan. Huippunopeudet olivat tällä tiukalla sivutuulipätkällä 13 solmun luokkaa.

Aleksi nousi noin kolmen tunnin vapaavahdist ja menin itse sisälle lepäämään. Sami jäi vielä kannelle kärkekymään pahaa oloa Aleksin kanssa. Sisällä kulkeminen ja nukkuminen oli melko haastavaa, sillä kaikki paikat olivat märkiä ja täynnä pahoinvoivia miehistön jäseniä. Sovimme ennen vahdinvaihtoa Aleksin kanssa, että Färön kärjen kierron jälkeen yritämme päästä lähemmäs rantaa. Jospa siellä olisi pienempi aalto ja muukin miehistö pääsisi takaisin kannelle.

Kolmen tunnin jälkeen oli taas aika vaihtaa vahtia. Sami oli

ollut ylhäällä kolme vahtivuoroa putkeen, joten sovimme, että hän menee sisälle lepäämään. Minä ja Aleksi käänsimme keulan kohti Gotlannin rannikkoa pienemmän aallon toivossa. Ajoimme lähemmäs rantaa, mutta aalto ei tuntunut pienentyvän. Veneessä ei ollut mitään ongelmaa. Kaikki toimi ja mitään ei ollut mennyt rikki, vaikka keli oli erittäin kova. Miehistöstä vain kaksi kuudesta oli purjehduskunnossa. Jos jotain olisi hajonnut, emme olisi kahdestaan saaneet edes purjeita alas, joten päätimme keskeyttää kilpailun ja suunnata Färösundiin maihin. Sinne rantautui useita muitakin keskeyttäneitä, joista parilla veneellä oli mennyt mastokin poikki.

Kuivasimme veneen ja nukuimme yön Färösundissa. Seuraavana aamuna lähdimme purjehtimaan venettä takaisin Raumalle. Aloitimme paluupurjehduksen fokalla, jonka vaihdoimme hetken päästä spinnuun. Sillä ajoimmekin äärettömän hieno lähes 120 mailin pätkä Ahvenanmaalle Käringsundiin saakka. Siellä vaihdoimme genaakkeriin, jolla jiippailimme pari kertaa ennen kuin suuntasimme noin 100 mailia Raumalle.

Paluumatka oli yhteensä 225 mailia ja matkaan kului vähän vajaa 30 tuntia. Parhaimmillaan ajoimme reilut kaksi tuntia yli 10 solmun keskinopeutta, joka on ihan hyvä saavutus 34-jalkaiselle veneelle. Saimme veneen turvallisesti takaisin kotisatamaan.

Kiitos miehistölle mieleenpainuvasta reissusta!

Jesse Kylänpää

Mastot poikki

Alman kierto

Italia, Lago Di Garda FIN 946 VINGA

Viime heinäkuun 27. päivänä aloitimme pitkään odotetun MM-kisamatkamme Raumalta kohti Italian Gardajärveä. Matkaa varten olimme tehneet paljon valmisteluja. H-veneemme oli käyty läpi ja varmistettu, että kaikki toimii niin kuin pitää. Myös vetoauto oli käytetty huollossa ja traileriin hankittu uudet renkaat sekä tehty kattava laakeri- ja jarruremontti. Pakkasimme matkaan miehistön henkilökohtaiset varusteet sekä kattavasti työkaluja ja varaosia.

Saatuamme veneen kytkettyä auton perään, käänsimme nokan kohti Helsinkiä ja Vuosaaren satamaa. Satamassa ajoimme yhdistelmän Finnlinesin lastikannelle, josta iltapäivällä aloitimme 30 tunnin matkamme kohti Saksan Travemündeä. Matkan aikana söimme hyvin, sillä tiesimme jäävämmme jonkin verran alle MM-kisojen korkeimman miehistöpainorajan (300kg). Pystyimme siis suorittamaan tankkausta hyvillä mielin.

Laivamatkalla hioimme taktiikkaa yhdessä kilpakumppanimme FIN 864 Merith sailing teamin miehistön kanssa. Seuraava matkapäivä oli pitkä laivan saapuessa satamaan vasta illalla. Käytimme päivän laivalla lepäämiseen, koska suunnitelmassa oli seuraavaksi ajaa yön yli Saksan ja Itävallan läpi suoraan Italiaan.

Saavuimme Travemündeen perjantai-iltana. Kyseisenä päivänä alkoi myös valtaosalla saksalaisista kesäloma, joten odotimme liikenteeseen ruuhkia. Ville aloitti varsinaisen ajourakkamme Saksassa, jossa matkaa oli edessä 1250 kilometriä. Ajotaktiikkamme oli, että yksi miehistön jäsen huilasi takapenkillä toisen navigoidessa ja pitäessä seuraavaa kuskille. Tämä toimikin hyvin aamuyön tunneille asti. Aamuyöllä kartturin ajoittainen kuorsaaminen paljasti, että kuskin kannattaa itsekin seurata navigaattoria.

Yön ajot sujuivat kuitenkin hyvin ja aamulla saavuimme Itävaltaan. Ennen rajaa olimme käyneet ostamassa maantietulli-tarran auton ikkunaan. Itävallan alppeilla ruuhka alkoi realisoitua, vauhti hidastui olennaisesti ja välillä jono eteni ryömimällä. Matkalla pysähdyimme maksamaan myös joitain siltatulleja, jotka osaltaan ruuhkauttivat liikennettä lisää. Koko ajan pääsimme kuitenkin eteenpäin ja vähitellen saavuimme Italian autostradalle, jossa ruuhka vähän helpotti.

Matkaväsymys oli jo melko suurta, kun erään serpenttiintien mutkan jälkeen eteemme avautui henkeäsalpaava vuoristojärvimaisema! Järvellä näkyi satoja surffareita, leijalautailijoita, optipurjehtijoita sekä varjoliittäjiä. Reilun 18 tunnin yhtäjaksoisen ajon jälkeen olimme saapuneet perille Fraglia Vela Malcesinen purjehduskeskukseen!

Kilpailuohjeiden mukaisesti soitimme satamamestarille saapumisestamme. Meidät toivotettiin lämpimästi tervetulleiksi ja veneellemme trailereineen osoitettiin paikka.

Ulos autosta astuessamme vastassamme oli 30 asteen lämpötila. Aurinko paistoi päällämme kirkkaalta taivaalta ja tuuli mukavan reippaasti – olimme saapuneet paratiisiin. Majoituiimme hotelliimme, joka sijaitsi vain parin sadan metrin päässä kisakeskuksesta. Sitten alkoi veneen pesu ja vahaus, sillä matkalta oli tarttunut jonkin verran maantiepölyä ja nokea. Saimmekin veneeseen fleetin kovimman kiillon ja kerroimme järjestäjille olevamme valmiit vesille laskua varten.

Järjestäjät siirsivät veneemme pienoistraktorilla kraanan alle ja tallojen kohdat vahattiin vielä ennen veteenlaskua. Tässä kohtaa olimme jo huomanneet kuinka ammattimaisia seuran jäsenet olivat. Asiat sujuivat nopeasti, hyvin ja todella ystävällisesti. Tällaista hospitaliteettia emme olleet aiemmin kokeneet. Teimme pienen testipurjehduksen ja totesimme purjehdusolosuhteiden olevan todellakin sellaiset kuin tarinat kertovat – fantastiset! Tämän todettuamme parkkeerasimme veneen laituriin. Käytössä oli suomalaisille hieman vieraampi kiinnitystapa ”Mooring lines”. Siinä poijun sijaan merestä poimitaan uppoava köysi, joka tulee painoista laituriin. Tähän köyteen tehtyihin lenkkeihin kiinnitetään veneen keula ja perä tulee laituriin.

KILPAILUJEN AIKA

Jännitys alkoi tiivistyä, kun vuorossa oli pre-race eli lämmittelykisa. Nyt pääsimme kokeilemaan vauhtiamme 51:n veneen fleetissä ja tekemään vielä viime hetken säätöjä. Vauhtimme oli odotetusti kilpailukykyinen ja maalissa olimme noin kympin sakissa. Upeat olosuhteet! Pre-racen jälkeen oli vuorossa ”Opening Ceremony”, jonka aluksi kilpailijat kokoontuivat kylän keskustaan. Kuljimme rumpujen päristessä ja kansallislippuja kantaen saattueena ympäri kujia ja saavuimme lopuksi kylän pormestarin eli ”Majorin” linnaan. Siellä meille oli tarjolla monenlaista purtavaa ja olut virtasi hanoissa. Hieno avaus kisaviikolle! Kisapäivänä pakkasimme veneen pilssiin ”täyteen” vesipulloja ja Hartsport-urheilujuomia. Paahtava aurinko on petollinen, kun reipas tuuli jäädyttää. Tankkasimme nestettä huomattavia määriä kramppien ja päänsäryn estämiseksi. Ensimmäinen varsinainen kisapäivä alkoi vähän varovaisella lähdöllä ja maalissa sijoituksemme oli 30:s. Toinen lähtömme oli myös hieman varovainen ja sen seurauksena jouduimme hakemaan vapaita tuulia oikeasta laidasta (ennakkotietojen vastaisesti). Löysimmekin sieltä hyvät tuulet ja nousut, ja olimme sittenkin tällä kertaa mukana kisassa. Toisella kierroksella menimme samaa laitaa ylös ja olimme maalissa sijoituksella 14.

Päivän viimeiseen lähtöön meillä oli jo selkeä taktikka: hakeuduimme välittömästi oikeaan laitaan. Tämä kantoiikin hedelmää ja olimme maalissa upeasti kolmansina. Mahtava fiilis, kun takana 48 venettä! Oli myös upeaa huomata, että venevauhtimme kryssillä oli jopa hallitsevaa maailmanmestaria Claus Höj Jenseniä parempi. Ensimmäisen

mäisen päivän jälkeen olimme tuloksissa sijalla 12/51. Järjestäjien ammattimaisuus korostui entisestään radalla, jossa ei ollut yhtään turhaa odottelua. Lähdöt ammuttiin heti ja radat olivat täydellisiä. Järvi oli syvä ja järjestäjillä oli ankkurissa vain lähtöalus, lippu ja yläpoiju. Levittäjä ja alamerkit oli varustettu omilla moottoreilla ja ne toimivat siis taivasankkuri-periaatteella. Kilpailun jälkeen tarjolla oli erilaisia pastoja ja viiniä pääsponsorin tarjoamana.

Toisen kilpailupäivän aamupäivä oli hieman pilvinen ja jouduimme jonkin verran odottelemaan tuulen viriämistä. Aurinko alkoi paistaa ja lämmittää vuoren seinää, jolloin tuuli syntyi ja pääsimme purjehtimaan. Otimme yhä hieman varovaisia lähtöjä. 50 veneen fleetissä linja on tosi pitkä ja se roikkuu keskeltä uskomattoman paljon. Sijoituksemme toisena päivänä olivat 19, 13, 24, eli kaikki kuitenkin puolenvälin paremmalla puolella. Kokonaistuloksissa olimme toisen päivän jälkeen sijalla 15.

Toisen kisapäivän jälkeen vuorossa oli regatta dinner. Tämä illallinen tarjoiltiin ravintolassa. Ateriaan kuului kaloista ja muista merenelävistä koostettu alkuruoka, primi coursena pasta ja pääruokana pippurinen porsaankfilee. Jälkiruokana bändi aloitti soittamisen. Ruoka oli herkullista ja kaikki olivat todella ystävällisiä. Palvelutaso oli siis huippuluokkaa ja kaikki tämä kuului kilpailumak-suun.

Kolmanteen kisapäivään lähdimme taas auringon paistaessa. Nyt olimme päättäneet ottaa rohkeampia lähtöjä ja päätös alkoikin kantaa hedelmää: pääsimme purjehtimaan kärjen mukana kaikissa kolmessa lähdössä. Huikea tunne olla lähdössä veneen mitan verran viereisiä lähtiöitä edellä, muttei kuitenkaan yli liian aikaisin. Tämä vaatii lujaa tahtoa ja tarkkaa silmää, ettei pölli. Hyvän lähdön jälkeen on helppo purjehtia. Muutamia virheitäkin ahneuksissamme teimme ja niiden vuoksi menetimme useita sijoja. Marginaaleista kun on kyse, niin pienikin virhe esimerkiksi ylämerkillä voi maksaa paljon – isossa fleetissä jopa yli kymmenen sijaa. Protesti-huutoja kuuluikin usein juuri merkkilanteissa. Myös me jouduimme tekemään pari kertaa rangaistuskierroksen, kun ajoimme itsemme merkillä sellaisiin tilanteisiin, joissa jouduimme rikkoamaan sääntöjä. Kolmantena päivänä tuloksemme olivat 25, 14, 16 ja kokonaistilastossa olimme sijalla 17. Tämän kisapäivän jälkeen oli ”bruschetta and beer party” kisakeskuksessa. Siellä pääsimme maistelemaan oliiviöljyjä ja paikallista olutta sekä tietysti analysoimaan päivän tapahtumia kisakumppanien kanssa. Pari faniakin saapui Raumalta seuraamaan kisamenestystämme ja se toi meille hyvää tsemppiä.

Viimeisenä kisapäivänä tuuli ei toiminutkaan totuttuun tapaan. Aurinko oli pilvessä ja tuuli ei kääntynytkaan odotetusti puolipäivän kohdalla, vaan jatkoi puhaltamista pohjoisen suunnasta. Odottelimme hetken tuulen kääntymistä rannassa, kunnes lautakunta käänsi radan toisinpäin ja pääsimme taas purjehtimaan. Nyt pilvisellä säällä tuuli tosiaankin 180° totutusta suunnasta ja huomattavasti kevyemmin. Venevauhtimme on kevyessä kelissä huippuhyvä, joten oitimme hyvän ja rohkean startin linjan keskiosalta. Olimme sel-

keästi viereisiä veneitä edellä ja lähdön hetkellä lautakunnan veneestä nousi x-lippu ylös yksittäisen takaisin kutsun merkiksi. Lipun päässä näkyi kuitenkin vielä edempänä vene, joten uskalsimme jatkaa kisaa palaamatta. Toki tämä jäi hieman askarruttamaan – olimmeko sittenkin pikkaisen näpistäneet?

Ensimmäistä ylämerkkiä lähestyessämme olimme aivan kärjen tuntumassa. Edellämme oli hallitseva maailmanmestari Claus Høj Jensen, paikalliset Italialaiset Flavio FAVINI:n johdolla sekä Teppo Järä Turusta. Teppo miehistöineen teki huikean tempun ja otti tästä lähdöstä lähtövoiton. Me tulimme maaliin viidensinä. Toisen lähdön aikana tuuli keveni entisestään ja painealueet olivat arvoituksellisia. Ensimmäistä kertaa regatassa lautakunta joutui muuttamaan rataa. Tästä lähdöstä sijoituksemme oli 24. Viimeistä lähtöä jouduimme odottelemaan hetken, kunnes lautakunta ampui liput ylös: no more races ja regatta tuli pakettiin. Edellisenä iltana järjestäjät olivat jakaneet trailereihin numerotarrat, eli nostojärjestyksen. Meidät suomalaiset pitkänmatkalaiset nostettiin ensimmäiseksi määritetyssä järjestyksessä.

Huikkea palkintojen jako -dinner syötiin kisojen jälkeen. Paikallisiin viineihin tiimimme ei voinut tällä kertaa koskea, sillä lähdimme yötä vasten ajamaan kohti saksan Travemündea. Tanskalainen Claus Høj Jensen voitti täpärästi maailmanmestaruuden. Toiseksi tulivat italialaiset Flavio Favinin johdolla ja kolmanneksi Anders Bertelsen, myöskin Tanskasta. Team Vingan loppusijoitus 16/51 on kohtalainen ja olemme siihen tyytyväisiä. Kehityskohteet tunnemme kyllä ja kesällä 2024 parannamme Porissa!

Palkintojen jaon jälkeen lähdimme ajelemaan takaisin kohti koti-Suomea. Otimme parin tunnin parkkipaikkaunet Itävallassa, jonka jälkeen matkamme jatkui kohti Travemündea. Edessä oli taas 30 tunnin laivamatka sekä pieni sprintti Helsingistä kotiin. Laivassa vietimme yhteensä 60 tuntia ja autossa 3064 kilometriä. Melkoinen reissu, mutta oli sen arvoinen!

Voimme lämpimästi suositella Gardajärvellä purjehdusta. Jos sellainen mahdollisuus tulee eteen, niin siihen kannattaa tarttua! Huikeaa ja ennenkokematonta vieraanvaraisuutta, toimivat järjestelyt sekä fantastiset purjehdusolosuhteet.

Ville Ämmälä, Pekka Ämmälä, Toni Kujansuu
Seuraa meitä Instagramissa: fin_946

ÄIJÄNKARIN MAJA

nousi uuteen kukoistukseen

Uuden majan rakennustöitä jatkettiin viime vuonna Äijänkariissa heti kevään koittaessa. Vuoden 2022 joulukuun puolivälissä rakennustyöt oli ollut pakko keskeyttää, koska meri jäätynyt ja kulkeminen kävi mahdottomaksi. Kesken jääneet rakennustyöt käynnistyivät vauhdilla. Maja ja sen yhteyteen tehty grillikatos, tiskipaikka pihan toiselle puolelle sekä uusi varastorakennus valmistuivat riva-kasti kevään aikana.

Majan takarinne vahvistettiin ja koristeltiin suurella määrällä luonnonkiviä, jotka saatiin saunan vierestä rannalta. Rantaan tehtiin myös uimapaikka lapsille. Paikka jäi vielä vähän kesken, mutta sitä pystyi jo viime kesänä käyttämään.

Talkootkin pidettiin keväällä. Yhteensattumien vuoksi talkooporukka jäi pieneksi, mutta oli sitäkin tehokas. Keväällä tulipalossa kuolleen pihlajan tilalle istutettiin uusi, joka siirrettiin pihaan saunan vierestä. Kesällä vaikutti siltä, että pihlaja olisi kokonaan kuollut, mutta syksyllä se näytti taas vihreitä elonmerkkejä.

Juhannusta vietettiin pihamaalla, koska maja ei ollut vielä käytössä. Loppukatselmus tehtiin 28.6.2023. Rakennustarkastaja ei havainnut mitään moitittavaa, päinvastoin. Maja sai siis virallisen käyttöluvan vähän juhannuksen jälkeen.

Toiset talkoot pidettiin 19.8. ja niihin saatiin runsas ja

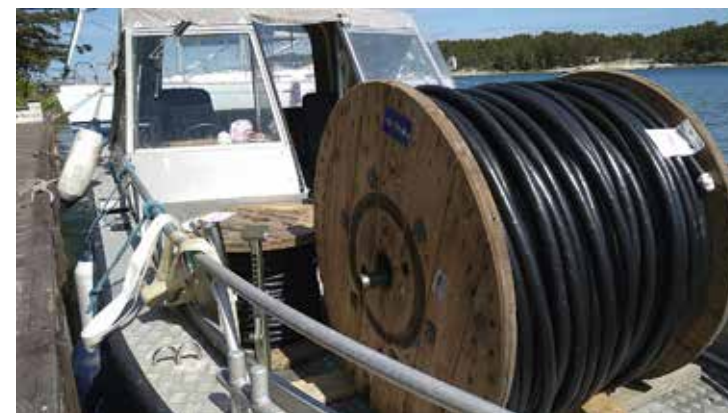
reipas osanotto. Pihalta jouduttiin kaatamaan useita suuria puita. Osa niistä oli kärsinyt tulipalossa, kun taas osa oli uuden rakennuksen tiellä. Polttopuita niistä tuli runsaasti. Halkaisukone oli kesän ajan pihalla kaikkien käytössä. Ennen syksyä puut olivatkin jo pätkinä ja halkaistuina pinossa kuivumassa. Puista tuli tietenkin myös valtava röykkiö oksia. Niitä haketettiin vuokratulla silppurilla korvia huumaavan metelin säes-tyksellä. Kiitos kaikille talkoolaisille aktiivisuudesta!

Tiskikatos on nyt myös kaikkien käytössä. Vesi tukee kaivolta katokseen letkua pitkin ja katoksessa olevalla vedenkeittimellä voi lämmittää tiskiveden. Majan keittiö on myös yhteisessä käytössä. Huolehdiathan, että paikka jää jälkeesi siistiin kuntoon.

Pieni kirjasto on taas toiminnassa ja sattuneesta syystä kaikki kirjatkin on uusittu. Uudessa varastossa on ensimmäisen eli vasemman oven takana tarkoitus säilyttää usein tarvittavia tarveaineita, kuten WC-paperia, kuiviketta ja muutakin kulutustavaraa.

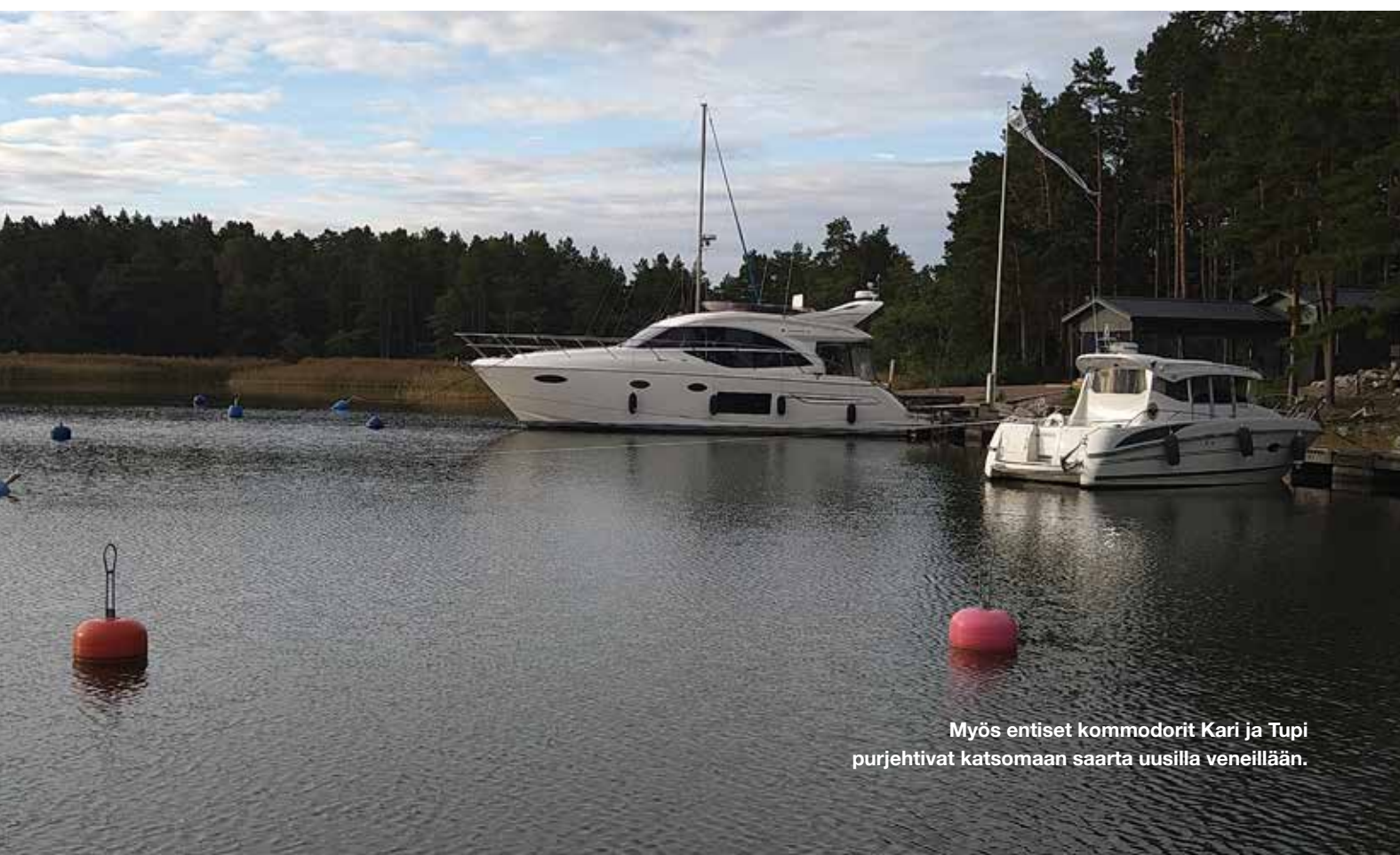
Majan virallisia avajaisia vietettiin venetsialaisten yhteydessä. Uusi maja ja grillikatoksen yhdistelmä, tiskikatos, varasto sekä avara piha ovat osoittautuneet toimivaksi ja tyylikkääksi kokonaisuudeksi. Terrassin laatikosta löytyy sulkapallomailoja, mölkky-peli ja muuta vastaavaa ajanvietettä. Kentällä onkin jo pelattu monet mölkky-pelit.

Juha Rinko

Toivotamme kaikki
tervetulleiksi nauttimaan
uuden majan puitteista!

Myös entiset kommodorit Kari ja Tupi
purjehtivat katsomaan saarta uusilla veneillään.

NIPROMECC Group

toivottaa lukijoille
turvallista purjehduskesää!

NIPROMECC Group

Pro added.

info@nipromec.com, puh. +358 102 193 000,
Nortamonkatu 18, 26100 Rauma
www.nipromec.com

Junioripurjehdusta Rauman Purjehdusseuralla

Seuramme on vuosien saatossa tehnyt hienoa juniorityötä. Seuraltamme löytyy Optimisti-, Zoom 8 - ja Laser-jollia, joita on tänä keväänä kunnostettu ahkerasti. Näillä jollilla on hyvä harjoitella jollapurjehduksen saloja ja myös mahdollisuus lähteä kokeilemaan taitojaan kilparadoille. Kannustamme kuitenkin omien jollien hankintaan heti, kun innostus yltää.

Tulevana kautena meillä on seuran junnuille jollakoulua maanantai-, tiistai- ja torstai-iltais. Maanantaisin purjehditaan viime vuonna aloittaneiden kanssa ja opetellaan veneen käsittelyä. Tiistaisin jatko- ja kilparyhmä harjoittelevat yhdessä. Tässä ryhmässä vene pitäisi jo hallita niin, että sillä pääsee siihen suuntaan minne haluaisikin. Torstai-illan treenit pyritään pitämään avoimina. Avoimissa treeneissä katsotaan, minkä tasoista purjehtijaa on tulossa, ja sen mukaan suunnitellaan harjoitukset.

Jollapurjehdus mielletään joskus helpoksi lajiksi, kunhan vain osaa katsoa tuulia. Jollailu kuitenkin vaatii ja kehittää monipuolisesti erilaisia taitoja.

TÄSSÄ MUUTAMIA MIETTEITÄ:

1. Fyysinen kunto ja terveys: Purjehdus on erinomainen tapa ylläpitää fyysistä kuntoa ja terveyttä. Se vaatii voimaa, kestävyyttä ja koordinaatiota. Säännöllinen harjoittelu purjehdusveneessä auttaa nuoria pysymään aktiivisina ja terveinä.

2. Taitojen kehittäminen: Junioripurjehdus opettaa monia arvokkaita taitoja, kuten veneen hallintaa, tuulen lukemista, navigointia ja ryhmätyötä. Nämä taidot ovat hyödyllisiä monilla elämänalueilla, kuten työelämässä ja sosiaalisissa suhteissa.

3. Itsetunnon ja itseluottamuksen kehittäminen: Purjehdus tarjoaa nuorille mahdollisuuden asettaa tavoitteita ja saavuttaa niitä. Onnistumiset vahvistavat nuoren itsetuntoa ja itseluottamusta.

4. Kilpailuhenki ja yhteisöllisyys: Monet junioripurjehtijat osallistuvat myös kilpailuihin. Kilpaileminen voi vahvistaa nuorten kilpailuhenkeä, kannustaa heitä asettamaan tavoitteita ja työskentelemään niiden saavuttamiseksi. Lisäksi purjehdusyhteisö tarjoaa nuorille mahdollisuuden tutustua samanhenkisiin ikätovereihin ja luoda pysyviä ystävyys-suhteita.

Rauman Purjehdusseura on tänäkin vuonna työllistämässä kesätyöntekijöitä niin, että saamme pidettyä jollaleirit kesäkuussa. On hienoa, että olemme löytäneet työntekijät omista junnuista ja saamme heidät työllistettyä erinäköisten tukien avulla.

Kesäkuussa leiriä on pitämässä vastuuhjaajana Pauliina Ajanko-Myllymaa ja apuohjaajina Milja Vahteristo, Martti Vahteristo, Matias Toivola, Matilda Toivola ja Tatu Engren. Myös nämä nuoret ovat aikanaan aloittaneet jollapurjehduksen jollarannassamme.

Jollarannassa tarvitaan tekijöitä, jotta toiminta olisi laadukasta. Haluaisimme lisää innokkaita tekijöitä joukkoomme. Olet sitten näppärä käsistäsi tai joskus jollaillut ja nyt olisit kiinnostunut tulemaan takaisin rantaan, niin kannustan tulemaan. Nuorten kanssa toimiminen on hauskaa ja kehityksen näkeminen hienoa. Älä epäröi, vaan tule rantaan ja katsotaan, miten parhaiten pystyt olemaan avuksi. Meillä on hyvä porukka, ja porukassa on hauskenpää!

Lisätietoja junioritoiminnasta

saa junioripäällikkö Toni Kujansuulta
toni.kujansuu@raumanpurjehdusseura.fi / 044 349 4724

Tulevana kautena
meillä on seuran
junnuille jollakoulua
maanantai-, tiistai-
ja torstai-iltais.

Pacific sailing

Maaliskuun alussa vuonna 2009

tuli pikainen kutsu, että “nyt äkkiä

tänne Panama Cityyn ja siirtämään

Swan 651:nen Havaijin Honoluluun”.

Tuumasta toimeen. Suomesta lähti gastiiin kaksi henkilöä: Tom Rosbäck, ”Glurpen”, Porvoosta ja minä. Muu miehistö oli jo paikalla, eli Daniel Penning Hollannista, Shelley Ann Keenan Australiasta sekä kippari Anders Skogman.

Ei siis muuta kuin menoksi. Ensimmäinen majoituimme välilaskuiksi Costa Rican viidakko-hotelliin kuuntelemaan viidakon ääniä - ja olihan niitä vähän niinko uber! Aamulla jatkoimme businessluokassa Panamaan, jolloin tuli sellainen olo, että mitähän tästäkin seuraa...

PANAMA

Taksi ajoi meidät kentältä Cityn läpi laituille. Matkan varrella meidät komennettiin välillä auton lattialle. Selitys oli, että ”jos ne näkee, ne pöllii kaiken mitä meillä on”. No hups!

Mutta niin vain pääsimme sieltä lattialta Balboan satamakaupungin eteläkärjen Flamenco Marinaan ja vähäinen omaisuutemme oli edelleen mukana. Lämmintä oli +35 astetta ja päätissä riitti kuulemma hommia - no hommiin vaan!

Seuraavana päivänä tutustuimme Glurpenin ja Danin kanssa Panama Cityn vanhaan osaan, joskin taas välillä lattialla maaten jonkin uhkaavan kaupunginosan läpi ajettaessa. Kun oli turvallista, ostimme Danin kanssa aidot panamahatut luotettavan taksikuskin välityksellä. Taksista muuten puuttui apukuskin puolen lattia - ainakin ilma vaihtui.

Lounasaikaan menimme syömään taksikuskin suosittelemaan paikkaan, joka vaikutti loistavalta, mutta oli aivan täynnä. Mutta ei hätää - kuski rupatteli henkilökunnalle ja hetkessä meille tuotiin pöytä kadun toiselle puolelle, jonkun merkkihenkilön puistoon. Se oli hieno paikka pöydälle ja ruokakin excellent, mutta ”v...tun cacadu” paskansi tuliterän panamahattuni laelle!

Oli muuten loisto kaveri se meidän kuski, vaikka autosta puuttuikin puolet pohjasta. Kuski kävi ostamassa minulle muun muassa 10 kartsaa Marlboroa 1,5 dollarilla aski. Tämä paikallinen virtuoosi veloitti koko iltapäivän palveluista ja keikasta vain 30 dollaria - annoin kyllä kunnon tipit.

PANAMA – GALAPAGOS

Sitten pääsimme itse asiaan. Starttasimme Pacificille Flamenco Marinasta ja laitoin tietysti heti Rapalan virvelissä bäätin perään. Ja kuinka ollakaan, vajaan tunnin jälkeen kela lauloi. Laitoimme paatin pihhin, kelasimme ohutta vajeria sisään, ja kauhistus: siellä oli kuplavalokkarin kokoinen rausku, jota kukaan ei ollut halukas nostamaan veneeseen. Josko olisi saatukaan ylös. Ei siinä auttanut kuin katkaista vajeri poikki. Samalla meni ensimmäinen Rapala, joita olin tuonut tuliaisina itse rouva Rapalalta – mökkinaapurista.

Matka jatkui todella leppoisissa keleissä kohti Galapagossaaaria. Pacificilla on niin kutsuttu ITCZ area, joka liikkuu omia aikojaan ja on hieman vaikea ennustaa. Niin me sitten puolipläkässä pyrimme kohti Galapagosta. Seuraava kala himmelissä oli noin kaksimetrinen hai. ”Ej sitlooraan!”

Tulimme päiväntasaajalle, jossa Neptunus tietysti järjesti meille ekakertalaisille perinteiset rituaalit tervoiseen ja höyhenineen, joskin kölin alta haalaamiselta meidät säästettiin. Juoma ämpäristä jäi mieleen - vieläkin mais-tuu nielaus, huh...

Matka jatkui taas leppoisissa keleissä. Saavuimme Galapokselle ja San Cristobalin Puerto Baquerizo Morenon edustalle aamuaurion loisteessa, jossa piti päättää, miten pääsemme aukosta sisään. Kun molemmiin puolin ajateltua aukkoa kaatui noin kuuden metrin aallot, niin pisti vähän funtsimaan. Paikalla oli yksi ruosteinen

poiju, mutta mikään ei kertonut kummalta puolelta se kuuluisi ohittaa. Päätimme, että jos menemme ihan vierestä, niin eiköhän se siitä. Ja niin me lumpsahdimme Puerto Baquerizo Morenon laguuniin, jossa merileijonat ottivat meidät vastaan. Ei muuta kuin bäätti ankkuriin, koska siellä ei ole kuin yksi laituripaikka ja sekin on varattu Coast Gardin alukselle.

SAN CRISTOBAL, GALAPAGOS

Oli siinä ihmettelemistä, kun merileijonat ja kilpikonnat kirmailivat paatin ympärillä - no elämä on ja ikään kuin akvaariossa. Merileijonan pennut olivat vekkuleita. Kun Glurppenin kanssa pesimme vesilinjaa, veijarit pötkivät taukoamatta: ”tuu leikkimään”. Ja niinhän me sitten leikimme!

Päivällä tulivat immigrationin miehet aseineen, mutta eivät olleet kiinnostuneita kuin passeistamme. Kerotivat, että rajoitusten mukaan saamme olla maissa kolme vuorokautta. Olimme kyllä neljä vuorokautta, ilmeisesti shipsumme ansiosta.

Laskimme dinghyyn veteen ja lähdimme maihin. Tulimme valetuille portaille, mutta portaat olivatkin täynnä loikoilevia merileijonia. Siinä vähän jännitti, että ”ollaanko kavereita vai ej”. Lopulta päästiin eteenpäin muutamalla ärähdyksellä. Aloitimme rantakahvilasta jossa oli kiva kundi kypparina. Hän kertoili meille paikkakunnan tavoista ja eläimistä. Aika vekkulia, että tapasin tämän kaverin noin neljä vuotta myöhemmin Azoreilla Cafe Sportissa, jossa mies tuli kysymään muistanko hänet. Lopulta muistin, kun kertasimme joitain vanhoja juttuja, ja niin... On se maailma pieni! Meille tuli hieno tapaaminen ”intiaanin” kanssa.

Galapagossaaret olivat tosi eksoottinen paikka. Tapasin muun muassa ”Ykän”, eli Georgen, maailman vanhimman kilpikonnän. Se oli noin satavuotias ja oli siittänyt vielä kolme vuotta aiemmin perillisiä. Mikäs siinä, jos vehkeet pelaa. Taisi olla kolme vuotta tapaamisen jälkeen,

kun kansainvälinen lehdistö kirjoitti ”Yrjön” kuolemasta. Oli siis julkkiskaverini. Muutenkin olimme vähän samanlaisia, eli ei niin rakettimaisia!

Paikallinen shipsumme kutsui meidät kotiinsa päivälliselle tasmanialaisen purjehdusporukan kanssa, ja se olikin vähän erikoisempi tilaisuus. Alkupalaksi söimme banaaneja ja popcornia. Puitteet olivat kuin vanhassa Siltasaunassa, betonilla valetut kylpyammeet ja niin edelleen. Mutta kutsuja oli ylpeä tiloistaan ja pöytä pursusi muutakin kuin popcornia, joten so what!

Illalla lähdimme Danin kanssa taksiveneellä rantabaariin ja kyppari, ystäväni intiaani, kertoi minne mennä. Oli vaalipäivä ja koko kylä yhtä hulabaloota. Singahdimme kadulle eikä mennyt kuin hetki, kunnes pari leidiä kaappasi meidät pick upin lavalle ja opetti meille iskulauseet. Siellä oli loputon jono pick upeja lavat täynnä jengiä ja hirmuinen metkale. Ja tietysti me myös. Niin me Danin kanssa huusimme ja kannustimme, ilmeisesti kaikkien suosikkia - olisko ollut Pablo Escobar - ”ej voi tiättä, kun ej ymmärtäny sanaakaan Equadori, mut hel..tin hauska yöajelu”, vaikka Dani jännitti ja pelkäsi.

Laavarannassa tutkimme leguaaneja ja nekin olivat aika veitikoita. Yksikään eläin ei pelännyt ihmisiä, vaan kaikki olivat kavereita. Oli ihan uber hienoa nähdä ja todeta moinen!

GALAPAGOS – HAWAII

Sitten olikin aika lähteä näiltä uskomattomilta saarilta, ja kuinka ollakkaan taas illalla. Olimme Danielin kanssa ajelemassa illan hämyssä läpi Galapagossaarten ja kaikki meni iha tip top, kunnes tulimme viimeisen saaren, Darwin Islandin kohdalle. Siinä näkyi plotterissa jonkinlainen huomiomerkki ja ihmettelimme moista. Oli pakko mennä katsomaan oikein paperikortista, että “mitä v...ttua”. Siinä sanottiin, että saari voi olla pari mailia siellä sun täällä. No justjust! Otettiin sitten vähän etäisyyttä siihen.

Seuraavana päivänä ylitimme taas Equatorin, mutta nyt toiseen suuntaan. Ja taas saimme kunnon punshit - se ol vekkuli se Equator, sitä olis voinu sahat ettis takakas!

Tyyni valtameri oli etupäässä todella leppoisa, joskin aika ajoin vähän ärähti ukkosineen ja rankkasateineen. Muuten täytyi vilkulla merikortteja, koska siellä oli atolleja, jotka tuskin näkyivät merenpinnan yläpuolella. Oli myös tulivuorten purkamia pieniä ”tötsejä”, jotka näyttivät vain kiveltä vedenpinnan rajassa. Tällainen oli esimerkiksi Toulouse Rock, jonka jätimme noin kymmenen mailin päähän. Atolli Clipperton Island oli jo haastavampi, koska virrat ja tuuli veivät meitä väkisin kohti. Atolli on noin 1 – 1,5 metriä vedenpinnan yläpuolella, joskin toisessa päässä on noin 20 metriä korkea kivi. Tietysti sitä lähestyttiin yöllä, joten meillä oli jännät paikat. Jos moi-seen haaksirikkoutuu, niin apu on kaukana - noin viikko lähimpään apuun. Luotimme plotteriin, karttamerkintöihin ja tutkaan, joka ei löytänyt atollia kuuden mailin etäisyydeltä – jännää! Honoluluissa totesimmekin, että tutka ei toimi. ...kele!

Nuori Dan oli todella hermostunut ja yritin ottaa etäisyyttä atolliin, mutta se tuuli ja virta olivat aikamoiset! Luulin jo, että Dan näki jotain, sillä hän nousi sitlooran istumelle ja katsoi kauhuissaan ylitsemi. Olin ihmeissäni, kunnes Dan

pakeni ruffin luukulle ja tunsin ratin takana shortseissa ja t-paidassa miten joku pehmeä ja iso lasketuu hartioilteni. Siinä säkkipimeässä tämä joku tuli alemmas ratin ja kompassipylvään väliin, kuin olisi päättänyt ajaa tästä eteenpäin. Tajusin, että kyseessä oli merilintu, suula, joka oli innostunut punaisesta kompassivalosta. No, neuvottelin ihan hyvässä sovussa Suulan kanssa, että sovitaanko, jos minä ajan. Hänellä ei ollut edes matkalippua, joten otin häntä kaulasta kiinni ja laskin reelingin yli mereen. Suula kiakas ja pudisti päätään, ja häipyi pimeyteen. Danielkin rohkaisi mielensä ja nousi luukulta. Sanoi olleensa varma, että enkeli tuli minua hakemaan. No huh! Suula on kyllä iso, melkein enkelin kokoinen – joskaan en vielä ole tavannut enkeliä. Mutta Suula on nyt vahtikaverini!

Vaikka kelit olivat myönteiset, niin eräs yö meidän ison fallin spleissi aukesi. Iso rysähti kannelle ja falli maston sisään. Eikä meillä ollut mitään varafallia. Olin yksin vahdissa, joten piti herättää Anders jeesiin ennen kuin meri vie ison. Niin me kaikki roudasimme hiki hatussa purjetta täkille ja töijäsimme. On muuten painava 70-jalkaisen iso!

Seuraavana aamuna vedimme pitkää tikkua siitä, kuka kiipeää noin 30-metriseen mastoon ja kiinnittää fallia varten ulkopuolisen plokkin. Ja kappas, Glurpen voitti. Sorry, ei ollut ihan rehti kisa, mutta... Sitten vinssamaan mies ylös toppiin! Kaveri oli ihan loppu, kun laskimme hänet täkille ja annoimme erikoispunschin. Mies simahti siihen paikkaan, mut iso oli taas kunnossa.

Muutama päivä tämän jälkeen, taas yöllä, rysähti hydraulinen kikki irti mastosta. Olin taas yksin ratissa, eli pääsin nytkin herättämään Andersin. Siirsimme painavan kikin ruffiin ja tuunasimme todella isoilla plopeilla ”varaosa kikin”. Tuunattu osa kesti puoli päivää, jonka jälkeen plokkin osia lenteli pään ohi pitkin sitlooraa ja meidän oli jatkettava seuraavat 1500 Nm kohti Hawajia ilman isoa, eli pelkällä genualla - no purjehdus on.

Saimme virveliin taas hain, mut nyt vain noin puolitoista metrisen, josta Shelley Ann lupasi tehdä haiveväkeitto. Hän keitti ja haudutti eviä noin puoli tuntia ja kippasi kulhoihin. Ei ollut mikään makuelämys. Japsit kuulemma

© Anders Skogman
MarineTraffic.com

hauduttaa keittoa noin viisi tuntia, mutta meillä oli kait australialainen versio.

HAWAII

Saavuimme genualla nilkuttaen Hawaiin ”saaristoon”, jonka ensimmäinen lumihuippuinen saari oli noin 4000 metriä korkea Mauna Kea – lunta ja tullaan Hawaiille, hmmm...

Pääsimme Alenuihahan sunttiin, josta puhutaan yhtenä maailman paskamaisimmista purjehdittavista sunteista. Meri kerää Alaskasta asti voimia ja runttaa kaiken tähän salmeen. No ei meilläkään helppoa ollut, mutta pääsimme suntista sisään ehjin nahoin.

Ajelin taas yksin Kaho’olawen saaren kärjessä, kun kaksi ryhävalasta nousi noin kolmen metrin päässä veneen keulasta – silloin oli lähellä, ettei ryjät tulleet housuihin, on ne sen verran valtavan kokoisia otuksia!

HONOLULU

Lähestyimme Honolulun Ala Wai Harborin laguunia taas säkkipimeässä. Tälläkin kertaa noin kuusimetriset mainingit kaatuivat molemmin puolin, joskin linjat löytyivät kaupungin neonvalojen seasta - jos löytyivät. Onnistuimme kuin onnistuimme ja kiinnitimme kyljen Hawaii Yacht Clubin laituriin. Laiturilla oli sininen kokolattiamatto tekstillä Aloha.

Paviksen kyyppari kiljui terassilta, että ”jätkätk äkkiä tänne, suljemme puolen tunnin päästä”. Huikkasin laittamaan muutaman ämpärin olutta, koska tulimme suoraan Panamasta. Ja olihan meitä odottamassa jokaiselle ämpärillinen olutta, baarin piikkiin tervetuliaisina. Baarin alakerrasta saimme yhteyden USA:n maahantuloviranomaisiin ja FBI:iin, joiden lähin toimipiste oli Pearl Harborissa. Kuntit vain toivottivat meidät tervetulleiksi Yhdysvaltoihin ja ilmoittivat tulevaisuuden aamuyhdeksältä tarkistamaan meidät. No mitäs se tarkoittaa? Olimme jenkeissä, missä ei normaalisti astuta maihin ilman ruumiintarkastusta. Olipa nyt myönteisiä FBI:n kavereita, sillä aiemmin on ollut kuulustelua kuulustelun perään. Nämä reippaat bojat tulivat aamulla ja olivat kiinnostuneita ainoastaan jääkaappimme ja pakastimemme

sisällöstä, desinfiomisesta sekä jätessäkeistä ”ahterin lasaretissa”. He keräsivät jätessäkit täkille, laittoivat niihin FBI:n teipit ja veivät mennessään. Jätehuolto pelittää näemmä Honolulussakin!

Viihdyimme Honolulussa muutaman päivän. Siellä sattui ihan kivoja juttuja ja saimme uusia kavereita. Kävimme muun muassa Waikiki Beachilla ja Kona Beachilla surf- faamassa.

Ehkä mieleenpainuvuinen puhelu, jonka soitin oli puhelu isälteni. Mummo, siis äitini, halusi puhua ja tiedusteli missä olen, kun en ole soittanut yli kuukauteen. Kerroin olevani purjehtimassa ja nyt Honolulussa. Eila-mummo ihmetteli, ja koska oli kiiristorstai, häntä kiinnosti ”saak siältä edes määmmiä?” Voitte kuvitella, mikä nauru kaikui sitloorassa - minulla kun oli kaiutin päällä niin, että kaikki kuulivat.

Tapasimme muuten Hawaii Yacht Clubilla itä-Suomalaisen nuoren pariskunnan Colin Archer -tyyppisellä bäätilä. He elivät ja kiertelivät pitkin Pacificin atolleja – ehkä voisi ottaa oppia!

Sitten hupi loppui ja lensimme Glurpenin kanssa San Fransiscoon. Siellä kentän tumma turvamies antoi luvan käydä röökillä ulkona, koska hän kuulemma muisti ja tuns minut. Hassua, mutta kiva kun muistetaan.

Sellainen siirtokeikka tällä kertaa – mailoja tuli noin 5200 ja aikaa kului viittisen viikkoa.

Ilkka Saarikko

s/y Geronimo, Swan 651 / Netherlands

Skipper Anders Skogman
Tom Rosbäck mate
Daniel Penning crew
Shelly Ann Keenan cook/stewardess
Ilkka Saarikko watch leader

Matka 5200 Nm, Matka-aika 33 vrk

Rauma panostaa nyt merellisyyteen

Rauma ja raumalaiset ovat ylpeitä kaupungin merellisestä historiasta, ympäristöstä ja perinteistä. Muualla Suomessa Rauma tunnetaan erityisesti maailmanperintökohteistaan sekä pitsinnypläyksestä ja jääkiekosta, mutta jatkossa Rauma haluaa olla entistä tunnetumpi myös meri- ja saaristokohteena. Onhan Rauma elänyt merestä koko historiansa ajan, niin purjelaivojen kuin vahvan meriteollisuudenkin aikana. Jopa kaupungin virallisessa logossa portti vaihtui purjeeksi, kun Rauman visuaalinen ilme uudistui huhtikuussa.

Merikaupunki Rauma näkyy niin kaupungin markkinoinnissa kuin tulevaisuuden suunnitelmissakin. Kaupunki oli yleästi näkyvä yhteistyökumppani Tapio Lehtisen ja Galiana WithSecuren Ocean Globe Race -purjehduskilpailussa. OGR:n startatessa syyskuussa 2023 kaupunki ja Rauman Purjehdusseura järjestivät yhteistyössä saattopurjehduksen, johon osallistui yli 30 paikallista venekuntaa.

Tapion miehistössä maailman ympäri seilasi myös raumalainen Mauri De Meulder, joka monien muiden raumalaisten tapaan on saanut purjehdusoppinsa meripartiossa. Meripartiolippukunnat Myrskypoijat ja Rauman Partiotytöt ovat tärkeitä vuosisataisen raumalaisen purjehdusperinteen vaalijoita. Lippukunnat osallistuivat myös saattopurjehdukseen.

Saaristoa kehitetään asukkaita ja matkailijoita varten Rauman saariston kokonaisvaltaista kehittämistä ohjaa Saaristo Master Plan 2030, jonka laatiminen käynnistettiin keväällä 2021. Saaristosta tunnistettiin kärkikohteet ja niiden vahvuudet, heikkoudet sekä tärkeimmät kehittämistoimet. Tavoitteena on, että Rauman saaristosta pääsisi nauttimaan entistä useampi raumalainen ja matkailija, oli käytössä sitten omaa venettä tai ei. Myös kohteiden vetovoimaan kiinnitetään huomiota.

Master Planin avulla esimerkiksi Kuuskajaskarista on tarkoitus tulla täysin omaa luokkaansa oleva matkailukohde kenties koko länsirannikolla. Ensimmäisenä osana loma- ja linnakesaaren kehittämistä ovat kesän aikana saarelle rakennettavat kymmenen lomamökkiä. Suunnitelmaan kuuluvat toimenpiteet myös Kylmäpihlajan, Rekseen ja Nurmeksen kehittämiseksi.

Osansa merellisyyden korostamiseen saattaa olla myös kaupunginjohtaja Esko Poikelan rakkaalla purjehdusharrastuksella. Jos ei muuten, niin asiaan vihkiytyneet silmät huomaavat ainakin helpommin seikkoja, joilla myös muun Suomen purjehtijat saataisiin jatkamaan matkaansa myös Turkua ja Uuttakaupunkia pohjoisemmas.

– Meri on Raumalle ehdoton valttikortti ja voimavara, mitä ei ole tähän mennessä hyödynnetty tarpeeksi. Ympäristö meillä on kunnossa, mutta kaupungin ja yksityisten toimijoiden on yhdessä huolehdittava siitä, että meillä on vetovoimaiset fasilitetit olemassa, Poikela sanoo.

– Myös mantereen puolen olosuhteiden on oltava asukkaita ja matkailijoita houkuttavia. Poroholman lomakeskus on pitkään ollut koko maan parhaimpia leirintä-alueita, ja myös muu Otanlahti ja Fåfanga ovat kehittymässä uudelle tasolle muun muassa jatkuvasti kehittyvän Makiksen ja tulon päällä olevan Marina Vistan sauna- ja ravintolakokonaisuuden myötä. Samalla myös vierasveneilijöiden olosuhteet paranevat, Poikela jatkaa.

Teksti: Kari Riikilä

Kuva: Mikko Väisänen

Ocean Globe Race – kilpapurjehdus maapallon ympäri

LEG I

Kolmen vuoden ajan kestänyt tiimin valinta ja veneen rakentaminen oli vihdoinkin tullut päätökseen. Nyt oli aika irrottaa köydet ja aloittaa maailmanympäripurjehdus-kilpailumme, Ocean Globe Race (OGR). Oli syyskuun 10. päivä ja olimme juuri hyvästelleet läheisemme. Ocean Villagen satamassa tunnelma oli haakea, mutta innokkaan odottavainen. Vilkutusten sataessa laiturilta veneelle ja takaisin laukaisimme veneen peräkaiteessa olleen tykin ja förstimme Ville Norra lauloi myöhemmin bravuuriin muodostuneen ”Till Havs”. Lähtöimme laiturista ei varmasti jäänyt keneltäkään huomaamatta.

Kisan starttilinjana toimi Isle of Wightilla, Cowesissa sijaitsevan Royal Yacht Squadronin starttilinja, joka oli meille tuttu jo Fastnet Racesta. Linjan ympäristö oli täynnä veneitä, kun kisaan osallistuneet veneet etsivät itselleen parasta paikkaa startata. Ylitimme starttilinjan myöhässä, mutta tyylikkäämmin kuin yksikään muista veneistä. Myötätuulistartti mahdollisti meille koko paraatipurjeidemme käytön, kun lennätimme spinnua, bloopperia sekä mesaani stay sailiä. Purjehtiessamme Solentista ulos kohti Needlesiä meitä saattamaan tulleet veneet kääntyivät hiljalleen takaisin kohti satamaa, kun vain kilpailun veneet jäivät jäljelle.

Ensimmäiset päivät legistä olivat haastavia. Englannin kanaalissa vaivanamme olivat tiheä sumu, kevyet tuulet ja voimakkaat virrat. Eräänä yönä olimme jo kaivamassa ankkuria esille, jottemme ajautuisi taaksepäin virran

mukana. Purjehdimme parhaamme mukaan, ettei suunnitelmaa tarvinnut toteuttaa. Olimme kilpailussa ja vauhtia oli pakko pitää yllä. Emme kuitenkaan osanneet edes kuvitella, että joutuisimme turvautumaan ankkuriin vielä myöhemmin kisassa. Vasta Portugalin rannikolla saimme ensimmäiset maistiaiset kovista tuulista ja siitä, minkälaista Etelämerellä tulisi olemaan. Aallot nousivat 3-4 metrin korkeuteen ja tuuli nousi parhaimmillaan 50 solmuun. Olimme elementissämme, ja koko tiimi nautti voimakkaasta myötätuulesta, surffeista sekä uudesta nopeusennätyksestä: 19,3 solmua!

Pian olimme tavoittaneet jo Madeiran, Kanarian saaret ja lopulta Kap Verden, jossa kohtasimme kisamme ensimmäisen ison vastaiskun. Vesikoneemme letkut alkoivat hajota ja jouduimme vakavasti pohtimaan Kap Verdellä pysähtymistä. Ilman toimivaa vesikonetta emme olisi voineet jatkaa. Onneksemme saimme korvattua rikkoutuneet letkut normaalilla puutarhaletkulla.

Ennen päiväntasaajaa kohtasimme doldrumit. Meitä vaivasivat sekä tuulettomuus, että piinaava kuumuus. Hiljalleen matka kuitenkin eteni niin, että kuningas Neptunus haistoi päiväntasaajaa ylittävät ”maakravut”. Pestyään maan varpaittemme välistä ja laulettuamme ”Meripoikatte veis”, kuningas Neptunus päästi meidät jatkamaan matkaa eteläiselle pallonpuoliskolle. Kapkaupunkiin oli vielä matkaa, ja purjehdimme etelään helteisessä ja kosteassa säässä, tuulen tullessa suoraan määränpäästämme. Vasta kylmän rintaman pyyhkäistyä ylitsemme, tuulet kääntyivät meille suotuisammiksi ja pääsimme loppukirille kohti Kapkaupunkia. Ylitimme maalilinjan 3. reivillä ja fokalla purjedittuamme 48 vuorokautta, viikon ennen seuraavan legin starttia.

Paraatipurjeet

Perässämme olleet veneet Evrika ja Sterna jäivät myrskyyn, josta olimme maaliliinjalla saaneet esimakua.Heidän oli turvallisinta jäädä tuuleen odottamaan ”heave to” manööverin avulla.

LEG II

Lyhyen Kapkaupungin stopoverin aikana ehdimme huoltaa ja bunkrata veneen seuraavaa legiä varten. Tiedossa oli kisan matkallisesti pisin legi eteläisen Intianvaltameren halki. Odotukset olivat korkealla ja starttasimme legin innokkaina, mutta väsyneinä. Lyhyt stopover ei ollut antanut aikaa levolle ja yksi tiimistämme oli jättänyt matkan kesken.

Alun nuokkumisten jälkeen, saimme univelat kuitattua ja olimme vahvasti kilpailussa mukana. Isoympyräreitti seuraaville reittipisteille vei meitä etelämmäksi ja kohti matalapaineiden ketjua. Kelien kylmetessä ja tuulten voimistuessa seuranamme olivat Etelämeren valtiat, albatrossit. Noin viiden viikon purjehduksen jälkeen näimme jälleen maata, kun Tasmanian saaren korkeat, vehreät kukkulat tulivat näkyviin. Purjehdimme koko päivän maan tuntumassa Code 0 -purjeellamme, noin 30 solmun tuulissa. Legiä oli vielä viikko jäljellä, kun ylitettävänämme oli enää Tasmanin meri. Noin 1500 mailia ja olisimme Aucklandissa. Tuohon mennessä olimme jo ohittaneet Hyväntoivonniemen sekä Cape Leeuwinin, kaksi kolmesta legendaarisesta niemenkärjestä.

Tasmanin meri oli olosuhteiltaan hyvin vaihteleva, ja kuten koko kisan ajan, kevyet tuulet olivat sielläkin ne olosuhteista haasta-

vimmat. Keskellä Tasmanin merta saimme kyytiimme uuden matkalaisen, merimetson. Se oli kaukana kotoa ja matkalla ties minne - olimmehan kaukana kaikesta. Nimesimme hänet Frankliniksi. Uuden-Seelannin pohjoiskärjen lähestyessä Franklin oli jo jatkanut matkaansa paremmissa tuulissa kuin ne, joista löysimme itsemme. Matkaa oli vielä noin 200 mailia jäljellä, mutta kevyet tuulet venyttivät loppumatkaa parin vuorokauden mittaiseksi. Koko Etelämeren olimme purjehtineet yli 200 mailin vuorokausimatkoja. Kilpakumppanimme ja ystäväveneemme Outlaw’n näkeminen toi jännitystä loppukiriimme aina maaliliinjalle asti, kun saimme jälleen kokea vuorovesivirtojen vaikutuksen. Olimme vain yhden mailin päässä, kun Outlaw pääsi edellämme maaliin, mutta ylitimme linjan vasta viisi tuntia heidän jälkeensä. Se onneksi riitti heidän päihittämiseen tasoitetussa ajassa.

LEG III

Vietettyämme pitkän stopoverin joulun ja uudenvuoden lomailun merkeissä Uudessa-Seelannissa, olimme saaneet akut ladattua ja veneet valmiiksi seuraavaa, kisan jännittävintä legiä varten. Edessä oli jälleen tuhansia mailleja Etelä-merta, Point Nemo sekä niemen kärjistä legendaarisin: Kap Horn. Purjehdus sujui jo rutiinilla ja pidimme koko ajan hyvää vauhtia yllä. Olimme pitkään tasoitetussa ajassa legin kärkijoukoissa erityisen onnistuneen reittivalinnan ansiosta. Osan veneistä jatkaessa Uudesta-Seelannista itään paikallisten Whitbread konkareiden neuvojen mukaan, me valitsimme eteläisemmän reitin luottaen omiin vaistoihimme.

Eteläisellä Tyynellämerellä jännitimme Suomen presidentinvaaleja ja vietimme synttäreitä. Arki kulki normaalisti ja purjehdimme hyvin, mutta pidimme koko ajan varamme, sillä Point Nemo oli lähestymässä ja olimme kauempana kaikesta kuin koskaan. Matka eteni kuitenkin joutuisasti ja ilman suurempia ongelmia, paria spinnun repeämistä lukuun ottamatta. Muistan, kuinka minua harmitti lempipurjeeni, Rauma-spinnun hajoaminen, ajettuamme sen kanssa purjeen tuulirajoilla ja hieman ylikin. Alexander von Flittner, purjeneulojamme, piti kuitenkin huolen, että purje oli taas pian vedossa ja kiidätti taas matkaamme kohti Kap Hornia. Herättyäni aamu-unilta saari tuli vihdoin näkyviin ja lähestyimme Kap Hornia 30-40 solmun tuulissa. Kaivoin RPS:n lipun esiin ja nostin sen ylpeänä ilmaan. Koko kisan odotetuin hetki oli käsillä ja into loisti koko tiimin kasvoilla!

Vasta Falklandin saarten jälkeen, jonne ystävämme ja kisaa johtanut vene Translated9 oli joutunut hakeutumaan turvasatamaan runkovaurion ja vuodon takia, koimme koko kisan kovimmat tuulet. Tuulen noustessa parhaimmillaan 60 solmuun ja 8-9 metristen aaltojen täyttäessä istumalaatikkomme, surffailimme tyytyväisenä, mutta hartiat ohjaamisesta hellänä kohti Punta del Esteä. Katsoessani taaksepäin korkealta aallonharjalta, näin aina horisonttiin asti sata metriä pitkät mainingit. Näky, jota en unohda ikinä ja joka nostaa hymyn huulille aina.

Myrskyn jälkeen on aina poutasää, piti jälleen kerran paikkansa ja purjehdimme loput matkasta Etelä-Amerikan rannikkoa pohjoiseen kevyessä vastatuuleessa. Vaikka legi oli ollut ennätysnopea ja olimme saavuttamassa toista sijaa legin kokonais-

tuloksissa, meitä harmitti, että saavuimme jälleen kevenevässä tuulessa maaliin. Lopulta sijoituimme legillä kolmansiksi, josta saimme olla ylpeitä.

LEG IV

Kilpailun viimeinen osuus oli odotuksien vastaisesti kaikkein haastavin, etenkin henkisesti. Tiimimme oli pienentynyt 10 henkeen, mikä kylläkin vapautti tilaa veneestä ja saimme jokaiselle omat punkat. Koko fleettiä vaivasi startista asti voimakas vastatuuli, josta suoriuduimme Galiana WithSecurella erinomaisesti. Olimme fleetin kärkijoukoissa aina päiväntasaajalle asti, jossa doldrumit hidastivat matkaamme. Isommat ja nopeammat veneet selvisivät doldrumeista nopeammin ja pääsivät Pohjois-Atlantilla helposti matalapaineiden mukaan. Ne siivittivät heidän matkaansa kohti maalia myötätuulten muodossa.

Päästyämme Azoreille, ensimmäiset veneet olivat jo maalissa. Me taas kärvistelimme ensin vuorokauden ajan pläkässä ja myöhemmin laajan korkeapaineen tuomissa vastatuulissa. Kryssittyämme viikon Englanti alkoi hiljalleen lähestyä, mutta Irlannin päälle jäänyt korkeapaineenkeskus kevensi tuuliamme. Niinpä pääsimme toteuttamaan jo ensimmäisellä legillä suunnittelemaamme ankkurointia - jälleen Englannin kanaalissa. Portland Bill on tunnettu voimakkaista virroistaan ja edellisen kerran se koitui kohtaloksemme, kun menetimme mastomme Fastnet Racessa. Vasta oltuamme toisen kerran ankkurissa, tuulta riitti juuri sen verran, että pääsimme Needlesistä sisään Solentiin. Cowesin rannalla alkoi yhtäkkiä erottua hahmoja, jotka olivat selvästi tulleet meitä vastaan. Oli keskiyö, ja kaupunki oli muu-

Kap Horn ja RPS:n lippu

Kuningas Neptunus
ja kasteen saanut tiimi

MIEHISTÖ

Tapio Lehtinen, Ville Norra, Pia Grönblom, Mikko Hongell, Anton Eklund, Viivi Moisio, Alexander von Flittner, Kaisla Jacoby, Elia Koski, Mauri De Meulder, Lassi Liimatainen (legit 1-3) ja Juho Sattanen (legi 1)

OCEAN GLOBE RACE

Startti: 10.9.2023, Southampton UK
Maali: Cowes, Isle of Wight, UK
Osallistujia: 14, joista 10 purjehti kaikki osuudet keskeytyksittä

Voittaja: Maiden, saapui maaliin 16.4.2024, purjehdittu matka 28 023 mpk

Galiana WithSecure maalissa 24.4.2024, purjehdittu matka 29 106 mpk

Valmistautumassa
spinnun vaihtoon

Ruorissa tuli hiki, kun
aurinko lämmitti
Tasmanian edustalla

ten täysin hiljainen. Vielä satoja metrejä ennen maalilinjaa jännitimme, pääsemmekö sen yli vai emme, sillä virta oli jälleen kääntymässä vastaiseksi ja tuuli hiljalleen heikkenemässä. Kun vihdoin ylitimme maalilinjan, riemu ja onni valtasivat koko tiimimme. Olimme purjehtineet maapallon ympäri! Olimme startanneet viimeiselle osuudelle kokonaistulosten sijalta neljä, mutta tippuneet epäsuotuisten olosuhteiden takia sijalle kahdeksan. Vaikka useamman sijan menetys kirveli koko tiimiä, olimme helpottuneita päästyämme vihdoin maaliin. Unelmamme maailmanym-

pärikilpurjehduksesta oli toteutunut!

Mauri De Meulder

S/Y GALIANA WITHSECURE
Tyyppi: Swan 55 Yawl
Suunnittelija: Sparkman & Stephens
Rakennettu: 1970, Nautor Swan, Pietarsaari

Tapahtumia 2023

TALVSEILAUS 2023

Talvseilaus Kuuskarissa 28.1.2023 oli lämminhenkinen ilta hyvässä seurassa. Illan aikana Patolampi-teatteri nauratti yleisöä esityksellään ja upea talvinen auringonlasku väritti taivaan.

TELAKAN TALKOOT

Purjehdusseuran telakan talkoot keräsivät hienosti väkeä siivoamaan ja raivaamaan aluetta. Purjehdusseuran naiset tarjosivat talkooväelle purtavaa. LähiTapiola tarjosi mahdollisuuden harjoitella ensisammutusta.

TAPULIN TERVAUS

Perinteikäs kunniajäsenten suorittama Tapulin tervaus hoidettu.

SEURAN 144. TOIMINTAKAUSI AVATTIIN LIPUNNOSTOLLA 23.4.2023

JUNNUJEN KAUDEN AVAUS

Vapun jälkeen Kuuskaria laitettiin talkoilla kuntoon junnukauden alkua varten. Junioreiden purjehduskausi käynnistyi 9.5. kokeneempien ryhmän harjoituksilla.

Tapahtumia 2023

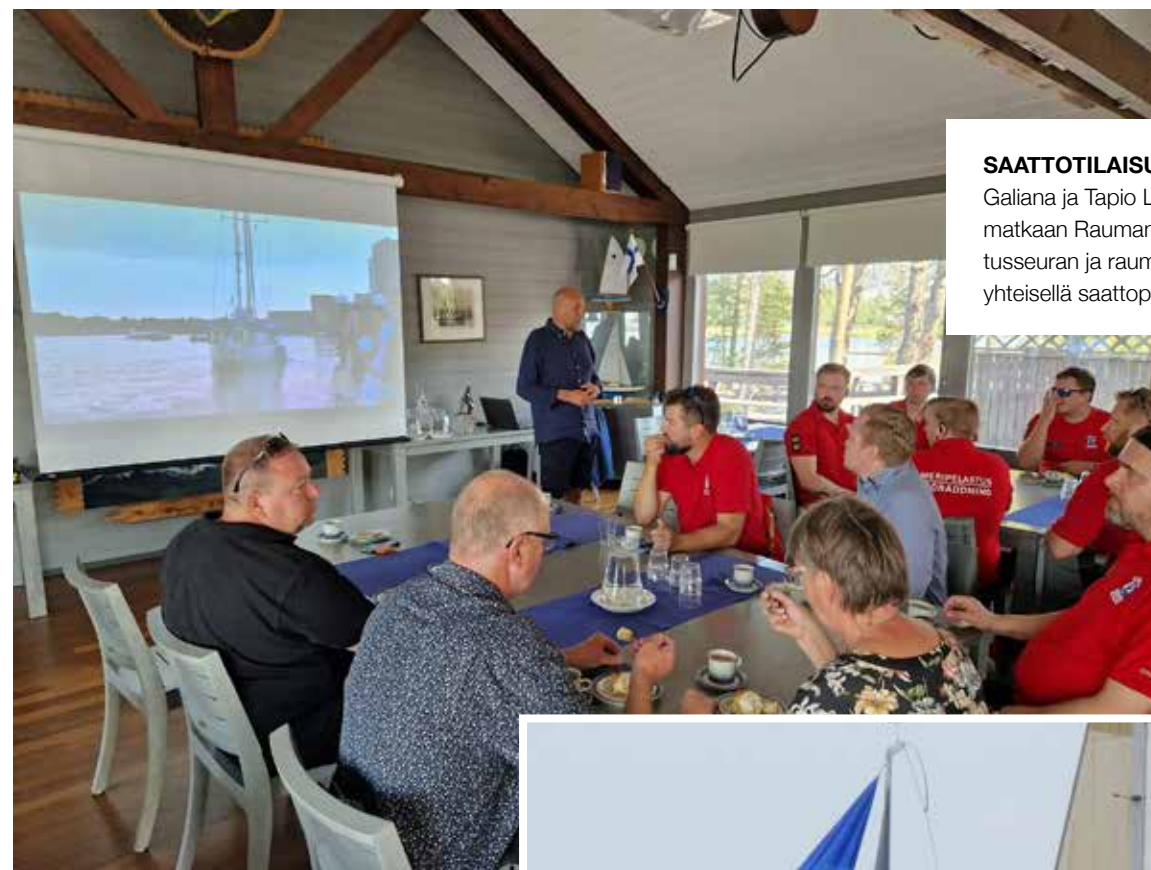
KESKIVIikkokisa

Kesäkuussa purjehdittiin pitkästä aikaa kölliveneiden keskiviikkokisassa.

JUHANNUS 2023

Hyvää juhannusta Kuuskarista!

SAATTOTILaisuus

Galiana ja Tapio Lehtisen tiimi saatettiin matkaan Rauman kaupungin, Meripelastusseuran ja raumalaisten veneilyseurojen yhteisellä saattopurjehduksella 10.9.

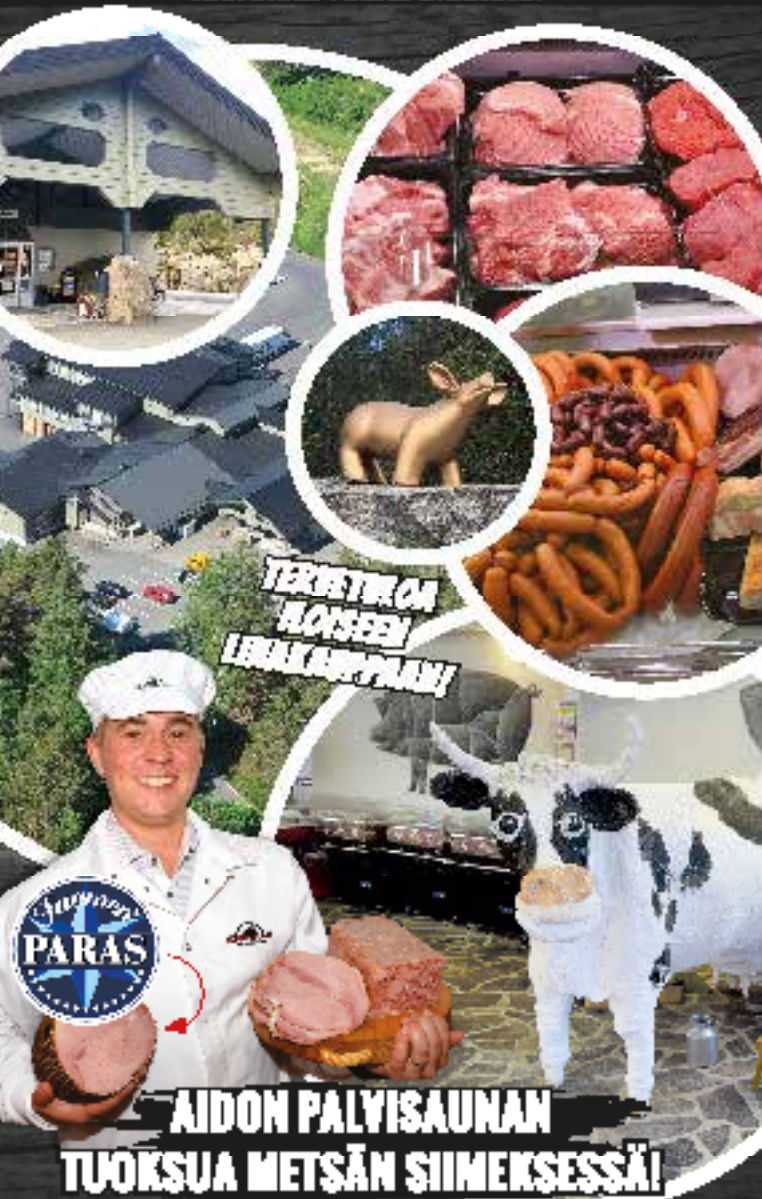
RAUMAN MATA LA

Rauman Matalan kisa käytiin kauniissa alkusyksyn säässä, jonka jälkeen illalla vietettiin Meren juhlaa.

KÄSINTEHTYÄ MAKU- TAIDETTA

Laadukkaat lihanuotteet löydät Kivikylästä.
Ne syntyvät lähialueen puhtaista ja
tuoreista raaka-ainelista.

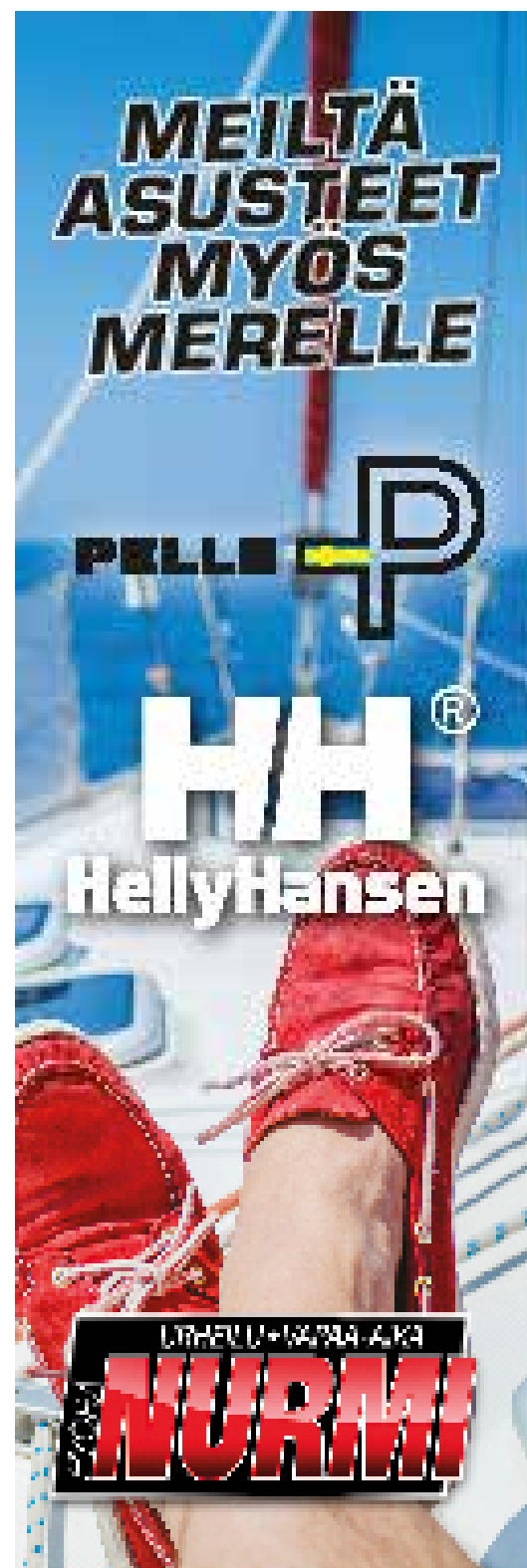

Lemmiä ja tuoreat jumi loikatut
grillitilat samalla kertaa idyllisestä
tehtaanmyymälästä, Kivikylän alkuperästä.
Täältä myös samatuoreat Suomen parhaat
pöytäliinat ja harkkumakkarat.

KIVIKYLÄN
KOTIPALVAAMO

Savolaksentie 121, 27230 Lappi (Rauma)
Ark. klo 07-17 • La klo 08-19 • LOUKAUS ark. klo 11-14
Puh. (02) 8280 905 • www.kivikyla.fi

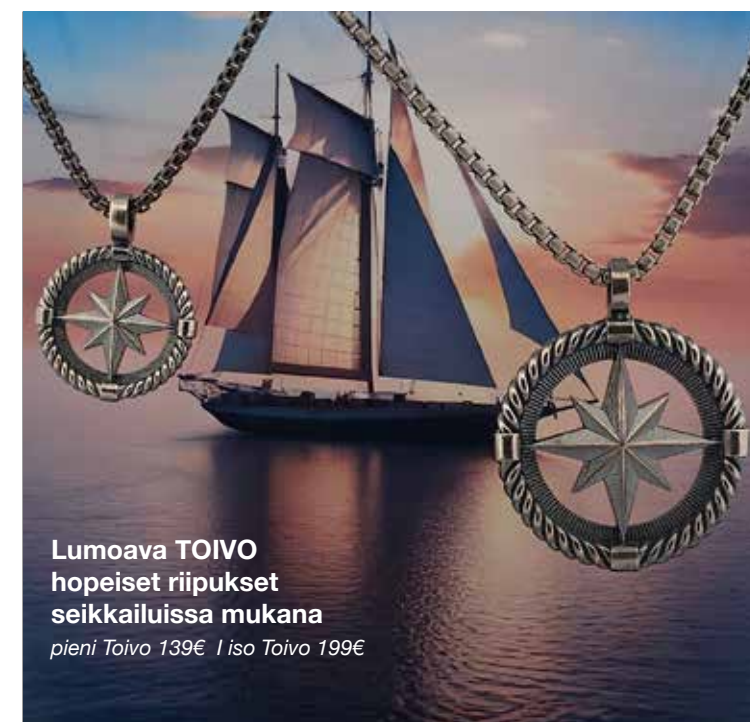
**KOLLAN
POJAT**
— puut ja pöli muut —

OH-Merityö Oy

Suomen Purjehdus ja Veneily
tarjoaa jäseneseuroilleen ja
niiden jäsenille
kattavia palveluita ja etuja.

Lue eduista tarkemmin
<https://spv.fi/spv/jasenedut/>

*Kultaseppä
Laiho*

Kuninkaankatu 13, 26100 Rauma | 02-8221211

JOS SÄRKEE,
HOITON JÄRKEE.

HOITUU. LÄÄKÄRIKESKUS
MINERVA
Hoitajavaroitus: laakarikeskusminerva.fi

RAUMA
Kalliokatu 4
ma-pe 8-18, la 10-13
Ajanvaraus / 02 8390 800

POHJ
Joukkotie 15, Leikari
ma-pe 8-18, la 10-13
Ajanvaraus / 02 4909 0090

SEURA
Satakunnankatu 12
ma-pe 8-16
Ajanvaraus / 02 8390 800

Veneiden huollot, nostot, laskut sekä talvisäilytyspalvelut!

MYYN TI JA EDUSTUS RAUMALLA

P e t ä j ä s O y

Tammellin 0400 596 535 Vällilä 0400 626 266

Gulf
24h

VENETELAKKA
Salmeri
60°47,8' 21°23,9'

Puh. (02) 842 3953 • www.salmeri.fi • Veneenkatu 10, Uusikaupunki

Veneiden korjaus- ja huoltotarvikkeet

YANMAR
MARINE

TOHATU
MARINE

VALVO
PINTA

DOUBLE COAT
WALLAS

wallas

JOHTOKUNNAN UUSIEN JÄSENTEN ESITTELY

1. Kerro lyhyesti itsestäsi?
2. Kuinka kauan olet ollut RPS:ssä?
3. Mikä on parasta RPS:ssä?
4. Mikä on paras paikka Suomen saaristossa?
5. Roolisi RPS:n johtokunnassa?
6. Mitä sinä haluat ja voit tehdä johtokunnan jäsenenä seuran hyväksi?
7. Mitä haluaisit sanoa RPS:n jäsenille?

Toni Kujansuu

joka toimii toimitusjohtajana Rauman Jukussa. Kotona asustelee vaimoni Leena sekä lapseni Ellen ja Väinö. Lisäksi olen mukana Rauman Meripelastusseuran hallituksessa. Purjehduksen puolelta palkintokaapissani komeilee SM-mitalit: yksi kulta, kaksi hopeaa ja kolme pronssia, sekä lukuisia regattapalkintoja.

2. Liityin seuraan vuonna -98 jollakouluun tullessani.

3. Rauman purjehdusseura tukee hienolla tavalla kilpa-purjehdusta. Apua löytyy aina, koska jäsenistöstä löytyy valtavasti osaavia ihmisiä. Jotain kun päätetään tehdä, niin se saadaan kyllä jäsenistön tuella tehtyä.

4. Ehdottomasti Rauman saaristo on kokonaisuudessaan paras. Vaikka on kivikkoiset vedet, niin monipuolisuutta löytyy.

5. Olen toista kertaa johtokunnassa pienen ajan sisällä ja tällä kertaa pestini on junioripäällikkönä toimiminen.

6. Nuorissa on tulevaisuus! Haluan edistää junioripurjehdusta ja saada seuraan lisää aktiivisia purjehtijoita. Innostun helposti uusista projekteista ja mielipide löytyy kyllä!

7. Muistetaan, että meillä on Suomen hienoin Purjehdusseura kokonaisuudessaan! Tuota kokonaisuutta ei tee pelkästään johtokunta, vaan siihen tarvitsemme koko seuran jäsenistöä. Ilman seuralaisten vapaaehtoisuutta ei tällaista seuraa pyöritetä. Yhdessä kun tehdään ja vastataan avunpyyntöihin, niin pysymme pystyssä ja teemme historiaa. On hienoa kuulua tällaisen seuran johtokuntaan!

Kati Vuorela

1. Olen innovatiivinen visualisti ja aina luomassa jotain uutta! Olen markkinointialan yrittäjä ja palvelen asiakkaita ympäri Suomea. Viihdyn meren äärellä ja sahaan Raumalla aktiivisesti kodin ja mökin välillä. Perheeseeni kuuluu mieheni Timo sekä kaksi aikuista lasta. Purjehtimaan minut on viety jo ihan vauvasta saakka. Lapsena opettelin seilaamista purjeveneellä ja sen jälkeen kartuttanut purjehdustaitoja myös purjelautaillessa.

2. Hankimme pari vuotta sitten mieheni kanssa ensimmäisen oman purjeveneen ja sen myötä osallistuimme purjehtijakurssille ja liityimme samalla seuran jäseniksi.

3. Rauman Purjehdusseura on upea seura! Ihania ihmisiä ja mitä parhaat puitteet harrastaa ja kartuttaa taitoja näin aikuisenakin!

4. Kyllä ihan parasta on nämä kotimaisemat - Rauman saaristo ja tietenkin oma mökkiranta.

5. Aloitin johtokunnassa tämän vuoden alussa ja toimin rahastonhoitajana.

6. Haluan olla mukana vahvistamassa Rauman Purjehdusseuran imagoa ja monipuolista toimintaa. Innostun helposti ja lähdän nopeasti etsimään uusia luovia ratkaisuja!

7. Tulkaa rohkeasti mukaan!

KOTISATAMAN SÄÄNNÖT

1. Venepaikassa saa säilyttää vain RPS:n venerekisteriin merkittyä, vuosittain katsastettua venettä ellei satamatoimikunta toisin päättä. Veneiden kiinnityksessä tulee noudattaa yleisesti hyväksyttyjä kiinnitystapoja ja satamamestarin antamia ohjeita. Venepaikan luovuttamisesta toiselle on ilmoitettava satamamestarille ensi tilassa. Sama koskee myös paikan tilapäistä luovuttamista.
2. Vieraspaikkoina käytetään Kuuskarin saaren pohjoispuolella olevia laitureita.
3. Kuuskarin portti on pidettävä lukittuna kesä-elokuussa klo 22–08 välisenä aikana. Muina vuodenaikoina mahdollisuuksien mukaan aina.
4. Liikuttaessa sataman alueella veneellä tai autolla on nopeus pidettävä alhaisena aallonmuodostuksen ja pölyämisen estämiseksi.
5. Avotulen teko satama-alueella on kielletty.
6. Mereen huuhtelevan WC:n käyttö on kielletty.
7. Laitureilla on vesipisteitä letkuineen. Vesi on kaupungin vesijohtovettä. Letkut on käytön jälkeen koottava telineisiin. Vettä on käytettävä säästäen.
8. Laitureilla on sähköpistokkeita ensisijaisesti veneen huolto- ja kunnossapitotöitä sekä akkujen lataamista varten. Pitempiaikaisesta sähkön käytöstä sekä sähkön käytöstä muuhun tarkoitukseen, kuten lämmittämiseen, on sovittava satamamestarin kanssa, joka määrää sähkön hinnan. Sähköä on käytettävä säästäen.
9. Laitureille ei saa jättää kompastumisvaaraa aiheuttavia köysiä eikä irrallisia esineitä. Jollat säilytetään veneen kannella tai perässä. Laitureihin ei saa omatoimisesti rakentaa mitään rakenteita.
10. Jätehuoltopiste on tarkoitettu talousjätteelle, ei öljy-, maali- ym. ongelmajätteelle.
11. Satama-alueen siivous- ja kunnossapitotyöt tehdään talkootyönä.
12. RPS ei vastaa venelaitureissa veneille sattuneista vahingoista. Jokainen sataman käyttäjä on tarvittaessa velvollinen huolehtimaan myös naapuriveneiden turvallisuudesta säilyttämisestä.
13. Tämän ohjeen noudattamista valvovat satamatoimikunta ja satamamestari. Satamamestarin puoleen voi kääntyä kaikissa satamaa koskevissa asioissa. Yhteystiedot löytyvät ilmoitustaululta.

NOTRA

omasp
Lähellä ja läsnä

RAUMA SEA RACE

06.-08.09.2024

Rauma Sea race on vaativimpia suomalaisia avomerikilpailuja. Reitin käännekohtia ovat: Rauman majakka, lähellä Ruotsin rannikkoa sijaitsevat Finngrundet ja Dittmansgrund, Isokarin lähellä sijaitseva itäviitta sekä tuulen suunnasta riippuen joskus myös Porin majakka. Reitin pituus on vaihdellut 195 merimailista 220 merimailiin.